

Ucitelji – 2-2011

ODEĆA BLAGODATI
Simbolika odeće u Bibliji

Kliford Goldstin
2 – 2011

Biblijska pouka za učitelje Subotne škole

Naslov originala:
Garments of Grace: Clothing Imagery in the Bible
by Clifford Goldstein

Preveo s engleskog:
Milan Šušljic

Izdaje:
Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

Odgovara:
Igor Bosnić

Štampa:
„Preporod“, Beograd, Radoslava Grujića 4

ODEĆA BLAGODATI – Simbolika odeće u Bibliji

Mi se upravo kupamo u simbolima. Naš jezik, naše reči, pa čak i naše misli, sve su to simboli, koji predstavljaju nešto drugo, a ne ono što su na prvi pogled. Slova reči „pas“ nisu pas. Ona su simboli, otisci slova na papiru, i bez obzira koliko ih premetali, ona nikada neće biti ono što predstavljaju. Reč „pas“ na svakom jeziku i pismu, predstavlja nešto veće od same sebe.

Jezik, kultura, društvo, politika – sve u nekoj meri – dolazi nam proceđeno kroz simbole: zastave, slike, parole, idiomi, umetnost, poezija, vajarstvo, ples, arhitektura, rituali, običaji, to su pojmovi kojima se značenje menja od mesta do mesta. Toliko mnogo stvari znače više nego što su po sebi i u sebi.

Možda se upravo zbog toga i Biblija kupu u simbolima. U 1. Mojsijevoj 2, Bog je sedmi dan učinio simbolom svega što je dolazilo pre toga: šest dana stvaranja. Prvo evanđeosko obećanje, prvo obećanje o spasenju grešnog roda, bilo je dato u simbolima: seme, glava, peta (1. Mojsijeva 3,15), i svi su oni govorili o stvarnosti koja je veća od njih samih, mnogo veća od semena, glave i pete. A onda, kada je Bog rekao ubici Kajinu: „Glas krvi brata tvojega viče sa zemlje k meni!“ (1. Mojsijeva 4,10) i sam Gospod je progovorio u simbolima.

U celoj Bibliji simboli – predstave stvari i ideja veće od njih – pojavljuju se na svakoj stranici: duga posle Potopa (1. Mojsijeva 9,13), Josifovi snovi (1. Mojsijeva 37,1-11), trojica anđela u Otkrivenju (Otkrivenje 14,6-12), celokupna služba u svetilištu u toku starozavetnog razdoblja (Jevrejima 9), hleb i vino Gospodnje večere (Marko 14,22-25). Oni svi ukazuju na stvarnosti i istine veće od njih samih.

Naravno, kao hrišćani, svi mi znamo proročku simboliku Knjige proroka Danila: krilati lav (Danilo 7,4), zver sa gvozdenim zubima (Danilo 7,7), jarac koji nije dodirivao zemlju (Danilo 8,5), kip sa stopalima od grožđa i gline (Danilo 2,33). I ponovo, sve su to simboli neke stvarnosti veće od njih samih.

Zatim, tu je snažna simbolika biblijske poezije: „Ko je izmjerio vodu grstima svojim i nebesa premjerio pedu? Ko je mjerom izmjerio prah zemaljski, i gore izmjerio na mjerila i bregove na poteg?“ (Isaija 40,12) Ili nešto tako jednostavno kao: „Zlatne jabuke u srebrnim sudovima jesu zgodne riječi!“ (Priče 25,11)

A šta da kažemo o parabolama koje je Isus pričao? Izgubljena ovca (Luka 15, 1-6), bogataš (Luka 16,22-31), svadbena večera (Matej 22,1-13), deset devojaka (Matej 25,1-13), sve su to simboli zamisli i ideja koje, po svojoj suštini, nemaju nikakve veze sa svojim simbolima. (Hristos je došao da spase grešni ljudski rod, a ne izgubljene domaće životinje!)

Biblijska pouka za ovo tromesečje bavi se biblijskim simbolizmom posebne vrste: simbolikom odeće. Mi ćemo razmatrati odeću koju su ljudi u Bibliji nosili i šta je njihova odeća stvarno značila, koje istine je simbolički predstavljala, na koje velike stvarnosti je ukazivala, i koje pouke možemo izvući iz nje. Od blistave odeće Lucifera na Nebu do prljavih krpa naše vlastite pravednosti, od ogrtača od životinjskih koža za Adama i Evu u Edemu do „odeće spasenja“ spomenute u Knjizi proroka Isaije, Biblija se služi odećom i simbolikom odeće da opiše istine o grehu, oholosti, pravednosti, spasenju, opravdanju, uskrsenju i večnom životu u Hristu.

Naravno, mi nismo ono što nosimo, iako ono što nosimo govori mnogo o nama, ko smo i šta smo. U tom smislu, kao i kod svih simbola, odeća može da ukaže na nešto mnogo veće i važnije od nje.

Prva pouka

Ključni tekst: Rimljanima 6,1-13.

Učenik će:

Saznati: Prepoznati dubine naše pokvarenosti i potpuno savršenstvo Hristovog dara opravdanja i pravednog življenja.

Osetiti: Osetiti svoju duboku potrebu da bude raspet u Hristu i svoju potrebu da bude podignut u život u Hristu.

Učiniti: Uхватiti se za ono što je Hristos učinio za nas kada nas je pokrio svojom pravednošću i nastaviti dalje da svakoga dana predajemo svoju volju Njemu.

Kratak sadržaj pouke:

I. Saznati: Bez ijedne naše niti

A. Zašto je tako važno da shvatimo da ni svi naši najbolji napori ne mogu da nam donesu spasenje?

B. Dok budemo istraživali savršenstvo Hristovog velikodušnog dara pravednosti kao suprotnosti našoj pokvarenosti, do kojem zaključka moramo doći?

II. Osetiti: Čežnja za odećom izatkanom na Nebu

A. Na šta nas suprotnost između našeg nesavršenstva i Hristove savršene dobrote nagoni na osećamo?

B. Na koji način se nađa čežnja da budemo odeveni zadovoljava primanjem odeće Hristove pravednosti i na koji način izražavamo svoju radost?

III. Učiniti: Svakodnevni izbor

Kakva je veza između prihvatanja odeće Hristove pravednosti, ozatkae na Nebu, i življenja Njegovim životom poslušnosti ovde na Zemlji? Šta treba da činimo svakoga dana da bismo žuveli sa Hristom?

Sažetak: Odeća Hristove pravednosti je dar, nezaslužen i nezarađen. Međutim, mi moramo da prihvatimo njegove uslove, i da svakoga dana pokoravamo svoju volju, potrebe i želje Bogu. Moramo dozvoliti Hristu da u nađem životu ostvari svoju volju, potrebe i želje.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Koliko god da mislimo da smo dobri, ili takvi izgledamo drugima, naša dobrota nam na kraju ne daje nikakvo pravo na spasenje. Mi smoi svi grešnici u potrebi za božanskom blagodaću simbolički predstavljenom u Bibliji Hristovom odećom savršene pravednosti.

Samo za učitelje: Naglasite da, iako nam je nemoguće da svojom silom postanemo dobri, Bog može da nas gleda kao dobre ako mu dozvolimo da nas odene odećom Hristove pravednosti. Ovo treba da nas pokrene da postanemo još sličniji Hristu u stvarnom životu, što se teološkim rečnikom naziva posvećenje.

Šta ako se celi vaš život mora ocenjivati prema vašem najgorem trenutku? Prema najgorem postupku koji ste ikada učinili, najsebičnijoj, najpokvarenijoj misli?Možda je to nešto o čemu nijedan

živi ljudski stvor nema pojma, nešto što bi navelo druge da te izbegavaju ili izopšte. Ili je to možda nešto sramotno, nešto što tebi uopšte nije svojstveno. „To nisam ja!“ – kazali biste. „Pitajte me o siročetu iz Bangladeša kojemu sam platio školarinu!“

U redu, pa šta je to tako veliko s tim siročetom iz Bangladeša kojemu ste platili školarinu? Šta je sa svim drugim dobrim delima koja ste učinili da pomognete svojoj društvenioj zajednici i ljudskom rodu uopšte? Sve te godine bez pušenja, bez pijenja, bez droga, iako su drugi mislili da si zatucan i fanatik; celi život vernog posećivanja crkve, dok su tvoji prijatelji odbacivali organizovanu religiju i govorili da su duhovni, ali da nisu religiozni? Zar to ne bi trebalo da se uračuna?

Na nesreću, ne računa se! U stvari, sa Božje tačke gledišta, dobra dela koja činimo opisana su u Bibliji kao prljava haljina. Da li je to pošteno? Uostalom, činili ste najbolje što ste mogli! Međutim, Bog zahteva savršenstvo, a vi niste savršeni. On ima svako pravo da ostane tako. Umesto toga, On nam nudi sve mogućnosti da razmenimo svoje prljave haljine za haljine Njegove savršene pravednosti, koje smo dobili spasonosnim životom, smrću i uskrsenjem Božjega Sina, Isusa Hrista.

Razgovarajte u razredu: Bog je mogao da posmatra svakoga od nas kao propali pokušaj; ali, On je žrtvovao sebe da bi nam dao nešto što nismo imali i nikada ne bismo ni mogli imati. Kako bi trebalo da glasi naš odgovor i zašto?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Naglasi da Biblija povlači jasnu razliku između pravednosti koja dolazi od Boga i pravednosti koju mi ljudi gradimo da bismo se bolje osećali u svojoj koži i u svojem izgubljenom položaju. Spolja gledamo, obe pravednosti mogu da izgledaju isto. Međutim, ljudska pravednost je površna. Ona je proizvod mešavine pobuda i u krajnjoj liniji neuspešna. Pravednost koja dolazi od Boga,

sa druge strane, vodi u spasenje, o mas i one koji s nama dolaze u dodir.

Komentar Biblije (Isaija 64,5-7)

Proroci kao što je Isaija su dobro poznati kao ljudi kojima se Bog javljao i koji su verno prenosili Njegovu poruku. Međutim, taj odnos nije bio jednostran. I proroci su govorili Bogu. Ono što ih razlikuje od drugih ljudi možda je njihova spremnost da traže Gospoda u molitvi i u njihovoj neugasivoj želji da čuju Njegov odgovor. U svakom slučaju, ima mnogo primera proroka koji razgovaraju s Bogom, a ovaj tekst je jedan od njih.

Ovo je i veoma važan primer, jer nije Bog onaj koji govori Isaiji da je njegova pravednost kao prljava haljina. Isaija je sam došao do toga zaključka. Isaija govori o svom narodu, u kojemu većina nije bila svesna svoj pravog stanja. Zajednički, Isaijin narod je dobro znao da nijedan bog niti išta na ovoj Zemlji nije učinio ni za koga ono što je Bog Izrailjev učinio za svoj narod. A opak su ljudi Izrailjci samovoljno odlučili da odbace Njega i Njegovu pravednost i da grade svoju, koja će im omogućiti, bar su tako mislili, da steknu spasenje bez Boga.

Kada je došlo vreme da se sistem koji su izgradili stavi na probu, pokazao se kao bezvredan, ne kao ono što su mislili da jeste, već nemoćan i bez snage.

Ljudi u tom položaju su svakako pomislili da ih je Bog ostavio. Iako su oni, u stvari, ostavili Boga. Koliko god da se udaljimo od Boga, Bog nas poziva da se vratimo i upotrebiće sva moguća sredstva da nas privuče sebi.

Razmisli i o ovome: Da li si ikada stavio Boga i da to nisi ni primetio? Možda si poželeo nešto nespojivo s Božjom voljom, ali si ubedio sebe

da to možeš dobiti i istovremeno ostati uz Boga ...Ili si možda ostavio Boga zbog nečega što je bilo dobro samo po sebi, ali je način na koji ga želeo steći bio pogrešan. Neizbežno dolazi vreme kada čovek mora da oceni svoje odluke i da zaključi da li je ono u što se pouzdao bilo dostojno poverenja. Samo Bog može svaki put da položi ovaj ispit.

II. Pokriven Rimljanima 4,7.8.

„Blago onome kojemu su oprošteni prijestupi i čiji su grijesi pokriveni!“ Ova rečenica, koja se pojavljuje u Rimljanima 4,7 kao citat iz Psalma 32,1 je značajnija po onome što u njoj nije rečeno, nego po tome šta je rečeno. Reč koja je ovde prevedena kao „blagosloven“ znači „srećan“ u originalnom jevrejskom jeziku. Srećan se može odnositi na osećanje sreće, ali znači i da si imao sreće. Onaj kojemu su gresi oprošteni i pokriveni oseća radost i olakšanje zbog toga što je imao sreću da dobije Božju blagodat. Božja blagodat nije pitanje slučajnosti ili okolnosti, ona se toliko razlikuje od svega što bismo mogli da očekujemo da nam izgleda kao sreća. Osim toga, kao i sa srećom ili povoljnim okolnostima mi nemamo nikakv zasluge za nju. Mi ne možemo oraspoložiti Boga time što ćemo dati veću količinu novca ili žrtvovati jarca. Bog nam oprašta i pokriva naše grehe zato što je Bog i zato što je takav Njegov karakter.

Mi bismo mogli očekivati da u stihu stoji: „Blago onima koji ne greše!“ Međutim, tada bi stih imao sasvim drugo značenje. Retki među nama ne bi bili srećni da nikada nisu grešili i da nikada nisu morali da se suoče s posledicama svoga greha ili greha svojih bližnjih. Međutim, svi smo mi grešili. Kada bi tekst glasio onako kako smo mogli da očekujemo nijedan od nas ne bi mogao da se poziva na svoju nedužnost. Stih bi u tom slučaju postavljao merila koja niko ne bi mogao da ispuni. I blagoslovenost bi imala drukčije značenje. Ona bi značila da Bog priznaje i nagrađuje tvoje dostignuće i da, ukoliko dostignuća nema, nema ni blagoslova!

Zaista smo srećni što imamo Boga koji nam oprašta naše grehe i pomaže nam da ih savladamo umesto Boga koji bi nam samo postavio svoje zahteve i kazao: „Nadam se da ćeš uspeti da ih ispuniš!“

Uzmi i ovo u obzir: Svi mi prolazimo kroz razne okolnosti u svom životu. Ali, kao što nam ovaj stih kaže, najvažnije od svega je da su nam gresi oprosteni i da imamo zajedništvo s Bogom. Kako nam ovo saznanje može pomoći da se suočimo s neizbežnim žalostima i patnjama s kojima se suočavamo kao ljudska bića koja žive u nesavršenom svetu?

KORAK 3 – PRIMENITI

Samo za učitelje: Posluži se sledećim pitanjima i vežbama da naglasiš potrebu da svi mi zatražimo Hristovu odeću pravednosti da bi nas Bog mogao prihvatiti:

Pitanja za razmišljanje:

1. Suočimo se s ovim: poruka o našoj nesposobnosti da zadobijemo Božju naklonost i o potrebi da se oslonimo na Hristov život i na Njegovu smrt nije nova za većinu od nas. Suočimo se, dakle, s činjenicom da se moramo toga sećati što je moguće češće. Zašto je tako teško da to shvatanje ugradimo u naš uobičajeni život i naše uobičajene misli?
2. Pročitaj ponovo izjavu propovednika u delu pouke za utorak. U njoj propovednik stavlja do znanja da se uz Hristovu pomoć postigao mnoge pobeđe. Ali, bez obzira koliko pobeđa je postigao ili nastavlja da postiže nikada neće biti dovoljno.

Pitanje za primenu:

U hrišćanskoj teologiji, opravdanje je ime za pravni status koji uživa osoba proglašena nevinom na osnovu zameničke žrtve Isusa Hrista. Posvećenje je proces kojim stvarno postajemo svetiji. Kako nam znanje o našem opravdanju pomaže postignemo posvećeniji život?

KORAK 4 – STVORITI

Samo za učitelje: Možda je ključna misao ove pouke zamena Hristovog izveštaja savršene bezgrešnosti i poslušnosti zakonu našim izveštajem o grehu i neposlušnosti. Sledeće aktivnosti su zamišljene da naglase neophodnost prihvatanja nove odeće koju Hristos nudi za naše opravdanje, posvećenje i spasenje.

Ideja o renoviranju nečijeg izgleda, nečijeg doma i tako dalje, veoma je popularna u naše vreme, pa je postala i tema nekoliko veoma gledanih televizijskih programa. Upitajte razred: „Na koji način vam je odnos sa Hristom omogućio da se renovirate?“ Naglasak treba staviti na pozitivne promene koje su se dogodile u nečijem životu. Naravno, treba da ostanemo usredsređeni na Isusa i na zahvalnost Njemu umesto da sebe proslavljamo što smo uspeli da se promenimo.

Alternativa: Upitaj vernike u razredu da razmotre područja u svom životu na kojima i dalje postoji potreba za renoviranjem. Predložite da pronađu takva područja i da učine temom usredsređene molitve u toku sledećih dana, meseci da dođe do promene.

Druga pouka

Ključni tekst: Jezekilj 28,11-17.

Učenik će:

Saznati: Opisati okolnosti i posledice Luciferove duhovne oholosti i njene posledice na život na Nebu i na Zemlji.

Osetiti: Gajiti držanje zahvalnosti i skromnog prihvatanja Božjih darova umesto da gajimo duhovnu oholost kao što je to činio Lucifer.

Učiniti: Odati počast Božjoj nadmoćnosti i vlasništvu nad nama i svemu dobrom što ga imamo u svom srcu, načinom na koji mu se obraćamo u svojim molitvama i kako govorimo o Njemu drugima.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Pad najblistavijeg i najboljeg

A. Kako se dogodilo da je Lucifer pao s mesta najviše časti i lepote? Šta je on cenio više nego Boga?

B. Kakve su bile posledice njegove duhovne oholosti na Nebu, ali i na Zemlji? Šta je biti konačni ishod?

II. Osetiti: Oholost nasuprot poniznosti

A. Na koji način dolazimo u iskušenje da padnemo u istu silaznu spiralu u koju je Sotona pao? U čemu je naša jedina nada?

B. Kako da gajimo držanje poniznosti i zahvalnosti umesto duhovne oholosti?

III. Učiniti: Dati Bogu Božje

A. Pošto je Bog začetnik, autor našeg bića kao i svih blagoslova kojima uživamo, kako bi trebalo da se odnosimo prema Njemu?

B. Zašto je čast odgovoriti na taj način

Sažetak: Postajući ohol zbog svih darova koje je imao i tražeći više od onoga što mu je Bog dao, Lucifer je negovao zlo u svom srcu i ohrabrivao sumnju u drugima. To je dovelo do rata na Nebu i do tragedije na Zemlji.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rasteženju: Sloboda koju nam Bog daje da izaberemo Njega i način života kojim On želi da živimo daje nam i slobodu da izaberemo suprotnost. Bog nam ne nameće svoj put; mi moramo svesno stati na Njegovu stranu svakoga dana u svom životu.

Samo za učitelje: Naglasiti da pošto je Bog suveren – pošto je sve u krajnjoj liniji podložno Njemu – neophodno je za Njegovu nameru prema nama da se odlučimo za Njega svojom slobodnom voljom. Ta slobodna volja je neophodni preduslov savršenstva koje On želi da postignemo. Upravo zato je neophodno da imamo i slobodu da izaberemo suprotnu stranu.

Osuđen na dve godine zatvora zbog provale, poslednje godine Vajmarske republike u Nemačkoj, Valdemar Debler se obratio sudu. Objasnio je da slobodna volja ne postoji i da su mu njegovo vaspitanje, nasledstvo i okolina onemogućili da bude bilo šta drugo osim onoga što jeste, naime, provalnik. I zato, rekao je sudu, sud nema moralnog prava da ga osudi.

Sudija je odgovorio da im on veruje u predodređenje i da je sud na isti način predodređen da ga kazni.

Debler je odgovorio: „Sudbina zahteva da uložim žalbu!“

„Možda je i tako!“- pridružio mu se sudija. „Samo sudbina zahteva i da vaša žalba bude odbijena!“

Kao što se moglo videti, čovekova slobodna volja je mnogo puta u istoriji bila stavljena pod sumnju. Ipak, većina od nas nastavlja da postoji i da se ponaša kao da imamo slobodu i odgovornost slobodne volje. Kao hrišćani, mi idemo i dalje i kažemo da nam je Bog dao slobodnu volju i da naša najveća sreća i najveća sloboda dolaze od upotrebe te slobodne volje tako da priznamo Boga i da služimo Bogu koji nam je stvorio. Nesreća, zlo i patnje dolaze od suprotnog izbora, kao što se može videti iz Luciferove slobodne odluke da odbaci Boga i Njegovu ljubav.

Razgovaraj u razredu: Ako je Lucifer mogao da odbaci Božju ljubav široko otvorenih očiju, nalazeći se u samoj Božjoj prisutnosti, šta nam to govori o prevarljivosti naših misli i osećanja ako se ne izložimo Božjem uticaju?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Naglasi da je Bog izvor svega dobra koje postoji, uključujući i našu slobodu da prihvatimo ili odbacimo Njegovo vođstvo u svom životu. Ako odlučimo da odbacimo Boga, otvaramo vrata zlu. Priča o Luciferu prikazuje tu žalosnu istinu. Svi njegovi

darovi su dolazili od Boga, a ipak, kada je odlučio da odbaci Boga, svi tidarovi su se izopačili i stavili u službu zla i razaranja.

Komentar Biblije

I. Svetlost svim narodima (Jovan 1,1-5)

Ime Lucifer znači „svetlonoša“ na latinskom, što je prevod starijeg jevrejskog i grčkog naziva sa istim značenjem, obično u vezi s planetom Venerom, koja je označavala zoru. Nije potpuno jasno da li je od početka ime Lucifer bilo lično ime. Isaija 14,12, gde se se ime Lucifer prvi put pojavljuje, obraća se vavilonskom caru. To je navelo neke teologe da tvrde da ličnost Lucifera kakvu danas poznajemo uopšte ne postoji u Starom zavetu. Kao hrišćani, mi odbacujemo svaku teologiju koja odriče doslovno postojanje Sotone.

Car Vavilona bio je smatran predstavnikom paganskih božanstava, pa je, verovatno, i sam proglašavan za božanstvo. U mitologiji bliskoistočnih naroda, Jutarnja zvezda i Zora smatrale su se boginjama. Grci i Rimljani su ih nasledili i često opevali pesnički, pa tako Homer govori o „ružičastim prstima Zore“ ili Eosa.

Dva zbivanja se prate u ovom opisu. Prvo, biće koje zovemo Lucifer je jasno povezano ne samo s paganskim rođacima i carevima, već i sa sistemom paganskog bogoslužnja od kojega zavisi. Drugo, nazivi jutarnja zvezda i svetlonoša daju nam važne podatke o prirodi i ulozi toga bića.

Biti svetlonoša je vrlo važan zadatak. Ali, nositi svetlost nije isto kao i davati svetlost ili biti izvor svetlosti. U svojem pređašnjem postojanju kao nebeski anđeo, Lucifer je mogao biti nosilac božanske svetlosti. U nekom trenutku izgleda da je pomislio da je izvor svetlosti, i bar jedan od izvora. Pomislio je da je jednak Bogu, pa čak i nadmoćan Bogu.

Jutarnja zvezda ili planeta Venera je poznata kao blistavo telo na ranom večernjem i jutarnjem nebu. Ali, ona je takva samo zato što se nalazi u položaju da odražava svetlost Sunca. Svetlost nije njena. Kada nestane Sunca, nestane i Venere. Na isti način, Lucifer se udaljio iz područja božanskog uticaja, nestalo je i njegove svetlosti, i postao je biće koje danas poznajemo kao Sotonu.

Razmotri i ovo: Većina od nas je u nekom trenutku bila razočarana nekim kojega smo smatrali duhovnim uzorom. Ili, kada smo poverovali da smo se oslobodili starih navika ili ponašanja koje nas je odvajalo od Boga, ponovo smo pali u trenutku neopreznosti. Šta se događa kada počnemo da verujemo podsvesno da je naša snaga zapravo naša, a ne Božja? Zašto mi, da bismo odsjajivali božansku svetlost, moramo uložiti napor da ostanemo u Njegovoj prisutnosti i pod Njegovim uticajem?

II. Đavo pod maskom (2. Korinćanima 11,14)

Prema grčkom filozofu Platonu: „Davati prednost zlu pred dobrom nije u ljudskoj prirodi!“ Pa zašto, onda, postoji zlo? Platon je verovao da se zlo pojavilo zato što ljudi nisu znali šta je dobro. Naravno, to nije ono što Biblija uči o zlu ili o poreklu zla ili zašto ljudi čine zlo, iako ponekad ljudi mogu biti zavedeni da pomisle da su njihova zla dela dobra ili bar ne tako zla. Ali, činjenica ostaje: zlo mora da se predstavi kao dobro da bi bilo privlačno za većinu ljudi. I upravo zato Sotona – ili Lucifer – mora da predstavi sebe kao anđela svetlosti.

Većina od nas ima savest i sposobnost moralnog rezonovanja. To su snažna oruđa, ali, ostavljena sama sebi, nisu uvek tačna. I zaista, u svetu koji je pokvaren grehom, granica između dobra i zla nije uvek jasna bez Božjeg vođstva ili vođstva Njegove Reči.

Uopšte nije potrebno da nas Sotona nagovara da činimo dela, ili samo da mislimo misli, koje su nesumnjivo zle. Mi sami možemo da

se služimo onim što je dobro ili bar neutralno tako nas udaljuje od izvora dobra, od Boga.

Uzmi i ovo u obzir: Mu živimo u svetu u kojemu smo suočeni s odlukama, aktivnostima, ili verovanjima koje mogu izgledati kao dobre ili bar bezazlene, koje mogu nositi pečat društvenog odobravanja, ali koje ne mogu da dostignu merila za koja znamo iz Božje Reči. Osim toga, postoje sive nijanse koje nas navode na situacionu etiku. Na koji način da zatražimo božansku mudrost da nam pomogne da prepoznamo šta je šta?

KORAK 3 – PRIMENA

Samo za učitelje: Posluži se sledećim pitanjima i vežbama da istražiš pitanje stvaranja bića sa slobodnom voljom i zla koje je moglo nastati na temelju toga. Naglasi slobodu koju nam je Bog dao i odgovornost koja je povezana s njom i njenom pravilnom upotrebom.

Pitanja ta razmišljanje:

1. Stvaranje Lucifera – i nastajanje zla – navode na pitanje predznanja i predestinacije. Bog, koji je sveznajuć, imao je predznanje o posledicama odluka onih koje je stvorio. Da li to znači da nas je predodredio da donesemo tre odluke? Zašto da ili zašto ne? Ako ne, šta znači kada Biblija govori o predestinaciji, kao u Efescima 1,5.11?
2. Zašto rasprave o prirodi zla – o stvarnosti đavola ili Lucifera – uvek vraćaju naglašavanju Božje stvaralačke uloge? Kako je Lucifer pokušao da dovede u pitanje tu stvaralačku silu i posebno njenu prirodu? Vidi 1. Mojsijeva 3!

Pitanja za primenu:

1. U Jezekilju 28,13, Luciferova odeća je naglašena. Posebno, rečeno je da je Bog pokrio Lucifera svim dragim kamenjem i drugim predmetima koji su naglašavali njegovu lepotu. Na neki način, to odgovara na centralno pitanje o kojemu se raspravlja. Bog je Luciferu dao ukrase koji su ga učinili lepim i dobrim, a sam Lucifer je počeo da veruje da je on sam izvor sve te lepote. Da li si ikada bio u iskušenju da pomisliš da su darovi ili vrline koje imaš samo tvoji i da Bog nema nikakvog prava na njih? Šta priča o Luciferu govori o posledicama takvog načina razmišljanja?
2. Kako Sotona neki put može da se posluži hrišćanima i samom Crkvom da unapredi svoj posao? Kako se možemo boriti protiv toga, ne postajući spremni da sudimo ili da kritikujemo?

KORAK 4 – STVORITI

Samo za učitelje: U toku ove sedmice ispitivali smo mnoge faktore koji su naveli Lucifera da se počne baviti mislima i željama koje su ga odvele da se odrekne jedinstvenog odnosa s Bogom koji ga je stvorio. Sledeće aktivnosti naglašavaju činjenicu da smo i mi u opasnosti na doživimo sličan kraj ako zaboravimo da slavimo Boga i da mu dozvolimo da vlada našim životom.

Spomeni da je Lucifer bio sposoban da nagovori jednu trećinu anđela da stanu na njegovu stranu u pobuni protiv Boga. Ne treba ni govoriti da su ga ti anđeli visoko cenili i ozbiljno uzimali njegovu mišljenje; očigledno, i suviše ozbiljno. Upitajte učenike da li je njihovo duhovno iskustvo utemeljeno prvenstveno na onome što znaju o Bogu putem molitve i proučavanja, ili na onome što su im govorili ljudi koje poštuju. Naglasite važnost ličnog poznavanja Boga.

Ili

Luciferov pad je počeo u mislima. Mi svi imamo misli koje radije ne bismo hteli da imamo. Upitajte vernike u razredu kako postupaju prema takvim mislima, kako izbacuju misli pune mržnje ili ljubomore ili misli koje se bave namerom da učine greh?

Treća pouka

Ključni stih: 1. Mojsijeva 2,20-25.

Učenik će:

Saznati: Uporedi prvobitnu odeću datu Adamu i Evi s odećom koju su sami sebi načinili!

Osetiti: Kako biste se osećali kada biste bili sigurni da ste odeveni u odeću Hristove pravednosti?

Učiniti: Odeni se u duhovnu odeću koju ti je Bog pripremio umesto u pokrivalo koje si sam sebi načinio!

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Svetlost, lišće i jagnje

A. Koja je razlika između odeće koju je Bog pripremio Adamu i Evi pre i posle pada u greh? Kakva je bila razlika između odeće koju je Bog pripremio Adamu i Evi posle pada u greh i odeće koju su oni sami sebi načinili?

II. Osetiti: Neodeven i uplašen

A. Koje emocionalno stanje su uživali Adam i Eva pre pada u greh?

B. Koje emocionalne posledice je imao pad u greh, i kako i mi nastavljamo da trpimo njegove uticaje?

C. Koje su emocionalne koristi od odgovarajućeg pokrivanja?

III. Učiniti: Pokriveni krvlju

A. koju ulogu je imala krv u osiguravanju odeće za Adama i Evu?

B. Koju ulogu je ona nastavila da ima u osiguravanju pokrivala za nas sve do današnjeg dana?

Sažetak: Svetlost koje je pokrivala naše praroditelje u njihovoj nevinoj sreći bila je izgubljena prilikom pada. Međutim, Bog se postarao za drugo pokrivalo prolivanjem krvi. To sve simbolički predstavlja ono što je Hristos učinio za nas.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Kada su Adam i Eva, naši praroditelji, zgrešili, nevinost i besprekornost koje su im omogućavale da razgovaraju s Bogom licem u lice bile su izgubljene. Ništa što mi možemo da učinimo za sebe ne može nam vratiti to stanje. Mi se moramo osloniti na Hrista da zameni našu odeću odećom svoje pravednosti.

Samo za učitelje: Naglasite Božju blagodat u pripremanju Adama i Eve - i celog ljudskog roda koji će nastati – da budu spaseni i da im bude obnovljeno stanje nevinosti koje su izgubili kada su postali neposlušni Bogu.

Da li ste ikada izgovorili reči koje ste posle požalili, čak i dok ste ih izgovarali? Reči koje više niste mogli da povučete? Reči tako oštre ili glupe da ste zamolili zemlju da vas proguta tako da se ne morate suočiti s posledicama zato što ste ih izgovorili?

Ili ste se suočili s izborom između dva načina delovanja: jedan moralan i prav, drugi pogrešan, ali na neki način privlačan. U jednom ključnom trenutku, doneli ste svoju odluku, i to je bila pogrešna odluka. Znali ste to, ali je bilo učinjeno. Možda ste uništili prijateljstvo, brak, ili posao. Ukoliko to nije bilo stvarno loše, možda ste bili u stanju da naučite nešto korisno iz tog iskustva – i uz Božju pomoć – da idete dalje u životu, iako ne u potpuno istom životu. Ali, neka vam kao uteha posluži sledeće: bar za sada, niste uništili i celu planetu!

Odluka Adama i Eve da ne poslušaju Boga bila je jedna od tih neopozivih, žalosnih odluka; velika odluka koja je dovela do mnogih malih odluka, uključujući i vaše. Smesta su znali da se nešto promenilo, i to ne na dobro. Kao što im je bilo obećano, sada su znali šta je dobro i šta zlo. Saznali su i neke druge činjenice: o krivici, stidu, licemerju, kukavičluku, sebičnosti, otuđivanju od Boga koji ih je stvorio. Oni su izgubili – stvarno i simbolički – svoju odeću nevinosti. Međutim, Bog je mogao i to zlo da izvede na dobro. Iako ih je mogao prepustiti strahu, nesigurnosti, beznadežnosti, On im je dao obećanje da će ih obući u odeću pravednosti.

Razmotri u razredu: Šta nam Božja reakcija na neposlušnost Adama i Eve govori o Njegovom karakteru? Koju vrstu nade možemo, u našim greškama i delima neposlušnosti, da izvičemo iz svega toga?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Naglasi da se nevinost koju su Adama i Eva izgubili ne može ponovo steći našim naporima. Prihvatanje pokrivala koje je Bog, preko Hrista, kupio za nas svojom žrtvom na krstu, jedino je dovoljno da nam omogući da uspostavimo vezu s Bogom i da obnovimo Njegovu sliku u nama.

Komentar Biblije

I. „I otvoriše im se oči“

(Razmotri tekst u 1. Mojsijevoj 3,7. u razredu!)

Prema ovom tekstu, čim su Adam i Eva okusili ploda, otvorile su im se oči pa su shvatili da nisu odeveni. Postoje dva objašnjenja ove činjenice. Ili su oduvek bili neodeveni, ali nisu imali nikakvog iskustva koje bi im ukazivalo na razliku između odevenosti i neodevenosti ili je jedenje ploda na neki način dovelo do neodevenosti. Mi smo obično shvatali ovaj tekst tako da znači da su Adam i Eva pre svoga pada u greh bili odeveni u svetlost, slično anđelima. Uzimajući biblijski tekst u njegovog strogo značenju, možemo kazati da su bili neodeveni, već i zato što biblijski tekst u 1. Mojsijevoj 2,25 kaže otvoreno da su bili neodeveni ali da se nisu stideli svoje neodevenosti.

Bez obzira kakvu je odeću nosio ili nije nosio prvi par, jasno je da je uloga njihove odeće bila potpuno različita od uloge odeće u sadašnjem svetu. Odeća danas postoji, u najmanju ruku bar delimično, da nešto prikrije. Druga uloga je da naglasi društveni položaj ili ulogu u društvu. Svakako da upravo ta uloga nije bila potrebna u Edemu, iako je mogla postati poželjna kada se ljudski rod umnožio. Na primer, tradicionalno se veruje da i među anđelima postoji hijerarhija i da to ukazuje na potrebu da se razni činovi i položaji razlikuju po izgledu.

U biti, pre svoga pada u greh, Adamu i Evi nije bilo potrebno ono što odeća pruža: pokrivanje i prikrivanje. Čovek sakriva samo ono čega se stidi, a stid tada nije postojao. Svako među nama može da navede niz pojava i stanja kojih se stidi, bez obzira na stepen svoje krivice. Na primer, ljudi se stide izgleda svoga tela, i plaćaju velike svote onima koji mogu da im kažu kako da odećom prikriju svoje nedostatke. Svi smo učinili ili kazali ponešto čega se stidimo, ili pomislili nešto što se ne bismo usudili da kažemo glasno. Adam i Eva, sa druge strane, nisu se ničega stideli, jer nije ni bilo razloga za stid.

Ništa od toga se ne suproti ideji da su bili odeveni u svetlost. Odeća kakvu danas poznajemo, prikriva. Svetlost čini upravo suprotno (Jovan 3,19.20). Dok odeća sakriva ono što čovek ne želi da se vidi ili što drugi ne žele da vide, Adam i Eva su bili odeveni u svetlost, koja sve razotkriva, jer je sve na njima bilo dostojno da se vidi. Oni nisu imali ništa da kriju.

Razmotri i ovo: Čim su Adam i Eva shvatili da su neodeveni, požirili su da se pokriju. Čak su pokušali da se sakriju od sveznajućeg i svevidećeg Boga. Na koji način se ti sakrivaš pred Bogom? Koliko ti pomaže da shvatiš da On već sve zna i da želi da te oslobodi od svega toga?

II. Lišće ili koža?

(Razmotri tekst u 1.Mojsijevoj 3,7.21. u ratredu!)

Pošto su učinili prvi greh, Adam i Eva su izmislili i prvo neodgovarajuće rešenje za problem greha i stida i otuđenosti povezane s grehom. Kao i mnoga druga slična rešenja, i ono je bilo logično, jednostavno i razumno. Možda su se čak za trenutak i ponosili kada su ustanovili problem i pronašli rešenje skoro istovremeno. Iako su se osećali neodeveni i postićeni, mogli su da pomognu sebi sve dok je u blizini bilo lišća.

Sve do tog trenutka, zalihe u vrtu su im pružale sve što je bilo neophodno za život i preživljavanje. Ukoliko budu uspeali da se pokriju smokvinim lišćem, možda će uspeti da žive dalje kao da se ništa nije ni dogodilo? Nije bilo nikakve potrebe da uznemiravaju Boga svojim potrebama! U stvari, možda bi čak bilo bolje da mu se sklone s vidika za neko vreme?

Međutim, sve se promenilo! Bog se pojavio u vrtu, kao što je to obično činio i oni su uplašeni pobjegli od Njega. Odeveni u smokvino

lišće ili bez njega, nisu više bili u stanju da stanu pred Boga bez stida kao što su to činili pre toga. Slično mnogim drugim našim naporima da sebe učinimo pravednima bez Božje pomoći, strategija sa smokvinim lišćem je samo učinila da Adam i Eva izgledaju odeveni, i to samo u svojim očima. Bio je to oblik samozavaravanja, koji se pokazao neuspešan kada je bio stavljen na probu.

Adam i Eva su mogli da dobiju oprostjenje greha. Mogli su da obnove svoj odnos sa Bogom. Međutim, rešenje je bilo bolno! Stvarna, vruća, životinjska krv se morala proliti- simbol krvi samoga Boga u obliku Isusa Hrista.

Razmotri i ovo: Još od pada u greh, ljudi su pokušavali, na svoj način, da se suoče s grehom i da reše problem greha, zla i patnji. Svi ti putevi su se pokazali potpuno neodgovarajući. Kakvu vrstu „smokvinog lišća“ si ti upotrebljavao u pokušaju da rešiš svoje probleme bez Božje pomoći?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Pomozite vernicima da shvate čega su se Adam i Eva odrekli kada su poslušali Sotonu u vrtu. Naglasite da Bog želi da nam vrati sve što smo izgubili.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

1. Šta je drvo sa kojega je Adamu i Evi bilo zabranjeno da jedu učinilo "drvetom poznanja dobra i zla"? Da li je Adamu i Evi zaista nedostajalo znanje o tome šta je dobro i šta je zlo? Ako jeste, kako bi se od njih moglo tražiti da donose pravilne moralne odluke?

2. Zašto je, prema vašem mišljenju, prva promena u vrtu posle jedenja ploda bila stid zbog nečije neodevenosti?

PITANJA ZA PRIMENU:

1. Potpuno je jasno da je Bog imao mogućnost da zaštiti Adama od odgovornosti izbora. On jednostavno nije morao dozvoliti Sotoni da se nađe u Edemu, pa se verovatno ne bi ni dogodilo ono što se dogodilo. Zar nisi i ti, kao roditelj, bio u položaju da dozvoliš svome detetu da donese pogrešnu odluku iako si ga mogao zaštititi od toga?
2. Dela imaju svoje posledice. Da li si ikada morao da podneseš posledice pogrešne ili pogrešno proračunate reči ili dela, tako da „izvini, žao mi je!“ nije bilo dovoljno?

KORAK 4 – STVORITI

Samo ta učitelje: Dve teme se jasno ističu u priči o Adamu i Evi: prekrasni i žalosni teret ljudske slobode, koja nam dozvoljava da volimo i služimo Boga dragovoljno i radosno, ali je dozvolila našim praroditeljima da ga izdaju prvom povoljnom prilikom i tako dovela do smrti Božjeg Sina, do ljubavi Božje i Njegovog oprostjenja, koje su prionule na delo građenja našeg spasenja. Sledeće aktivnosti će opisati te teme.

Ovo je očigledan primer kako jedna mala i neznatna odluka može pokrenuti događaje koji se više ne mogu zaustaviti niti vratiti natrag. Donesite tubu paste za zube u razred. Brzo istisnite sadržaj tube na određenu površinu. Pozovite vernike da vrate pastu natrag u tubu. Navedi ih na raspravu o tome koliko je važno da nas prilikom svih odluka vodi Bog.

Ili

Spomeni kako su Adam i Eva pali na svom prvom ispitu. U našim međuljudskim odnosima možemo da izgubimo poverenje u nekoga zbog neke velike izdaje, pa čak i posle celog života ukazivanja poverenja. Adam i Eva nisu imali takvu prošlost. Bog je imao sve moguće razloge da otkáže svoj stvaralački pokušaj s ljudskim rodom, ali On to nije učinio. Šta nam to govori o opraštanju, ili o spasavalačkom pristupu u našim međusobnim odnosima?

Četvrta pouka

Ključni tekst: 1. Mojsijeva 37,3.

Učenik će:

Saznati: Opiši ulogu koju je Josifova šarena haljina imala u ovoj priči o očevoj ljubavi prema sinu, ali i u gnevu i ljubomori ostale braće.

Osetiti: Naglasi ulogu međusobno suprotnih osećanja koju su se pojavljivala u istoriji međusobnih odnosa u Jakovljevoj porodici.

Učiniti: Podložiti izazove koji se pojavljuju u našim porodičnim odnosima Božjoj upravi i Njegovom posredovanju.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Ogrtač ljubavi i mržnje

A. Koje su okolnosti dovele do tako čestih sukoba u Jakovljevoj porodici?

B. Koju ulogu je Josifova šarena haljina imala osnovnom sukobu?

C. Kako je Bog izveo sve na dobro ove sukobljene porodice? Koju ulogu su 12 Jakovljevi sinova imali u istoriji Izrailja? Koju ulogu će imati u Novom Jerusalimu?

II. Osetiti: Izlečena bolna sećanja

A. Kako su se snažna osećanja gneva, ljubomore, straha i bola razrešila u istoriji Jakovljeve porodice?

B. Koju ulogu je opraštanje imalo u tom razrešenju?

III. Učiniti: Porodične veze

A. Zašto je u okviru porodice pojavljuju i najveće smetnje u međusobnim odnosima?

B. S kojim izazovima se suočavamo u svojoj porodici i koje korake bismo morali preduzeti da bi došlo do razrešenja problema?

Sažetak: Od svih izazova s kojima se Jakov morao suočiti u svojim porodičnim odnosima, najbolnija je bila njegova žalost zbog izgubljenog sina. Ipak, Bog se poslužio upravo tim događajem da mnogima spase život prilikom sveopšte gladi i da donese izlečenje pripadnicima Jakovljeve porodice.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Kao slobodna bića mi možemo odlučiti da zanemarimo Boga i da ga stavimo izvan područja svoga interesovanja. Međutim, postoje ozbiljne posledice takvog

ponašanja, posledice koje se odnose na ljudsku prirodu i život. Zato bi trebalo da božanska mudrost postane najsnažniji uticaj prilikom donošenja naših odluka.

Samo za učitelje: Naglasite važnost prihvatanja božanskih vrednosti dok prolazimo kroz ovaj svet koji pokušava da nas pokvari i navede da prekršimo moralne, etičke i duhovne zakone.

Orden reda Stanislava predstavljao je čast koju je dodeljivala poljska kruna od 1765. do 1832. godine, kada je Poljska izgubila svoju samostalnost u toku strašnog novembarskog ustanka. Od tada na dalje, ruski carevi su dodeljivali orden reda Stanislava.

Sračunato, oni su ga dodeljivali prvenstveno poljskim službenicima koji su bili najrevnosniji u suzbijanju napora da se postigne poljska politička i kulturna nezavisnost. I tako je taj orden, nekada najviša počast koju je mogla da dodeli poljska kruna, naimenovan po poljskom nacionalnom heroju, postao sraman u očima poljskog naroda.

Priča se da je neki gradonačelnik malog poljskog grada bio dovoljno „srećan“ da dobije taj orden zbog svoje službe ruskim okupatorima. U idealnim okolnostima, orden sličan tome bi se nosio u svečanim prilikama da zadivi posmatrača. Međutim, gradonačelnik ga je odmah sakrio, znajući da bi postao predmet mržnje svoga naroda, a možda i cilj atentata poljskih nacionalista.

Ipak mu je našao upotrebu – upotrebu koja se nastavila u toku mnogih naraštaja njegove porodice. Kada bi se neko dete ponašalo posebno loše, zatvarali bi ga u kuću i naterali da nosi teški orden sve do večeri.

Mnoge svetovne počasti i udobnosti koje visoko cenimo imaju i svoju lošu stranu. Mi ih dobijamo iz pogrešnih razloga ili zato što smo učinili nešto loše. One izazivaju zavist ili gnev drugih. Slično ordenu Stanislava ili Josifovoj šarenoj haljini, označavaju nešto sasvim

suprotno onome što smo mislili da označavaju. Josifova priča je u stvari i započela kada je izgubio svoju šarenu haljinu i bio prisiljen da Boga stavi u središte svoga života.

Raspravljaj u razredu: Da li ikada doživeo da se nešto što si smatrao blagoslovom pretvorilo u začetak duhovnih ili životnih problema? Šta si naučio iz toga?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Naglasi važnost razmatranja uticaja svojih postupaka na bližnje i na samoga sebe i o neophodnosti da Bog vodi naše odluke.

Komentar Biblije

I. „Načini mu šarenu haljinu“
(Razmotri tekst u 1. Mojsijevoj 37,3. u razredu!)

Priroda „šarene haljine“ i kojoj se ovde govori je nejasna. Jevrejski jezik originala govori o njoj kao o „ketonet passim“ ili doslovno, o dugačkoj dolami s rukavima ili, možda, o dugačkom kariranom kaputu s rukavima. Pretpostavka o mnogim bojama izgleda da potiče iz Septuaginte, grčkog prevoda Starog zaveta nekoliko stoleća pre Hrista. Takva odeća je kasnije postala pravo pripadnika vladarske porodice ili drugih visokih dostojanstvenika. Na primer, u 2. Samuilovoj 13,18. 19. pisac napominje da su takvu odeću nosili Tamara i drugi dvorani na Davidovom dvoru. Možda su prevodioci Septuaginte želeli da naglase posebnost i važnost takve odeće.

I zaista, takva odeća je bila posebna: onaj koji ju je dobio ulagao je mnogo truda da je sačuva i održi u dobrom stanju. Jakov i njegova porodica živeli su od svojih stada, verovatno ovaca i koza. Dugačka odeća s rukavima nije bila idealna za svakodnevno hodanje za ovcima, koje su se napasale na kamenim padinama prošaranim grmljem i retkom travom, umesto na pašnjacima kakve mi danas zamišljamo. I zato, kada je Jakov dao Josifu „šarenu“ haljinu, u stvari je želeo da poruči njegovog braći da Josif ne mora više da radi iste poslove kao i oni i da je dobio uglavnom položaj nadglednika.

U društvu u kojemu je položaj značio sve, u kojemu su se vlast i rad temeljili isključivo na starosti, naklonost koju je Jakov pokazivao prema Josifu bila je u očima njegove starije braće ne samo neprikladna, već i nerazumljiva. Jakov je poslao Josifa da obavi zadatak koji ga je stavljao u položaj nadglednika ili upravnika. Činjenica da je Josif nosio šarenu haljinu u vreme susreta s braćom ukazuje da ju je nosio celo vreme kao znak svoga posebnog autoriteta.

Razmotri i ovo: U položaju koji se opisuje, svi su činili greške. Josifove su bile uglavnom nepromišljene, dok su se pogreške braće pretvorile u zločin, koliko god da su neke od njihovih primedaba bile opravdane. Kako se ponašaš kada misliš da ti je učinjena nepravda ili kada neko napreduje na tvoj račun?

II. Kamenito dno

(Razmotri tekst u 1. Mojsijevoj 37,26-36. urazredu!)

Kamenito dno. To je legendarno mesto na koje padnu alkoholičari i drugi zavisnici pre nego što postanu svesni da im je potrebna pomoć. To je samo dno provalije sa kojega se može krenuti samo uvis. Prema svim merilima i Josif je dospeo na samo dno i bio je to zaista opasan pad. Što je još gore, on svakako da nije znao zašto je dospeo na tako niske grane i šta je učinio da tako nešto zasluži, iako bi savremeni čitalac mogao da odgovori i na to pitanje.

Postoje mnoge vrste provalija. Doslovna provalija u kojoj se Josif našao imala je i svojih prednosti. On je tačno znao gde se nalazi i izvlačenje iz jame da bude prodat u ropstvo ipak je bilo bolje od ostajanja u jami i smrti od gladi i žeđi. Osim toga, celi proces je poslužio Josifu da dostigne duhovnu i duševnu zrelost.

Međutim, i njegova braća su sama sebe bacila u neku vrstu provalije, koju su sama sebi iskopala. Ali, to nije bila provalija iz koje bi se neko mogao izvući uz pomoć konopca. Počela su da je kopaju kada su dozvolila mislima mržnje, osvete i ubistva da se ukorene u njihovom umu. Pošto su opravdavala te misli i igrala se njima umesto da ih odbace, kopala su sve dublje. Kada su postupala prema svojim mislima, morala su da izmisle celu priču da bi skinula odgovornost za sebe, izazivajući duboku žalost kod Jakova. U tom trenutku je njihova provalija bila tako duboka da se iz nje nisu mogla izvući bez velikih teškoća i napora. I kao što pokazuju događaji u sledećim poglavljima, potpuno su se udaljila od Boga i bilo kakvog smisla za etiku i moral. Tek mnogo kasnije braća su postala svesna da im je potrebno otkupljenje i da ono mora da dođe upravo od osobe koju su bacila u stvarnu jamu.

Razmostri i ovo: Slično Josifovoj braći, i svi mi kopamo sebi jamu u koju ćemo upasti. Mi se trudimo da odbacimo misao da se nalazimo u jami. Trudimo se da opravdamo postupke koji su nas doveli u taj položaj. Što dublje upadamo, to dublje želimo da idemo, sve dok ne padnemo na samo dno. Zašto naše jedino spasenje dolazi tek onda kada shvatimo da nas može izbaviti samo onaj protiv kojega smo grešili, sam Bog?

KORAK 3 – PRIMENA

Samo za učitelje: Pomozite vernicima da shvate potrebu da prihvate Božje vođstvo u svom životu i iz večnih i zemaljskih razloga i da izbegavaju ponašanje koje ih udaljuje od Božje volje.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

1. Postoje dve škole razmišljanja o posledicama ljudskog greha. Jedna je da nas Bog aktivno kažnjava zbog naših greha, ili osvetnički ili spasavalački, služeći se kaznom da približi grešnika sebi. Druga je da Bog dozvoljava da jednostavno žanjemo posledice svojih postupaka, uklanjajući svoju zaštitu. Šta vi verujete? Kako opravdavaš svoje verovanje?
2. Šta misliš o Josifu, onakvom kakav je predstavljen u prvom delu priče? Iako je on heroj cele priče, postoje i neke njegove neprivlačne osobine, koje? Kako se promenio i sazeo zahvaljujući svom iskustvu?

PITANJA ZA PRIMENU:

1. Da li ste ikada dozvolili svojim negativnim osećanjima prema nekoj osobi da preuzmu vlast? Ako je tako, šta se dogodilo zbog toga? Šta ste naučili iz tog iskustva? Kako da sprečimo takve misli i osećanja da se ukorene u našem umu?
2. Čitaj tekst u Jakovu 3,5-8! Dela Josifove braće su započela kao prazan razgovor. Ponekad je i sam razgovor dovoljno loš, a posebno kada pređe u razorne glasine, podmetanja i izmišljanja. U nekim slučajevima, kao u ovome, on je doveo i do dela. Kako da ukrotimo svoj jezik?

KORAK 4 – STVORITI

Samo za učitelje: U priči o Josifu vidimo posledice odluka i dela na stvari i ljude, posledice koje izgledaju, bar na prvi pogled, potpuno nespojive s njima. Sledeće aktivnosti će ilustrovati kako i male odluke za koje mislimo da se tiču samo nas i možda samo onih neposredno

pored nas, mogu da imaju dalekosežne i trajne posledice, na dobro ili na zlo.

Očigledne pouke: Donesite radio u razred. Pokažite kako radio prima nevidljive signale iz daljine. Ti signali nisu emitovani da utiču baš da taj pojedinačni radio ili na ljude koji ga slušaju, ali ipak utiču. Na isti način, naša dela mogu da utiču na ljude daleko od nas u vremenu ili prostoru; čak i na ljude koje ne poznajemo ili ne znamo da postoje. Na to svakako moramo da mislimo kada odlučujemo da nešto učinimo, čak i kada mislimo da je to nevažno.

Ili,

Ispričajte priču u nečemu što ste učinili i što je uticalo na ljude ili na događaje, a o čemu niste imali pojma u tom trenutku. To može biti pozitivno ili negativno. Pozovite i druge da ispričaju svoje priče.

Peta pouka

Ključni tekst: 1. Petrova 2,9.

Učenik će:

Saznati: Prepoznati područja Božjeg staranja o nama, opis Njegovog karaktera u sveštentičkoj ulozi Arona i njegove službene odeće.

Osetiti: Njegovati svest o svetosti i neporočnosti na koje nas Bog poziva kao svoje carsko sveštenstvo i sveti narod.

Učiniti: Prihvatiti Hrista kao svog Prvosveštenika i uskoristiti prednosti Njegovog zastupanja, opraštanja, čišćenja i osposobljavanja da živimo svetim životom.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Po stopama carskog sveštenstva

A. Kako Aronova uloga kao sveštenika predstavlja Isusa i Njegovu službu carskog sveštenika za nas danas?

B. Kako Aronova odeća i naprsnik prikazuju ulogu koju je Bog namenio Izrailju kao svom predstavniku među narodima, ali i Hristovu ulogu prvosveštenika?

II. Osetiti: Neporočno i sveto

- A. Kako je trebalo da Aron predstavi Božju slavu i lepotu?
- B. Koja osećanja su se pojavljivala kao posledica svedočenja bogatstva i sjaja odeće prvosveštenika?

III. Učiniti: Hristos, naš Prvosveštenik

- A. Šta smo pozvani da učinimo kao odgovor na Hristovu prvosveštenu službu?
- B. Na šta se moramo osloniti na Hrista da će učiniti za nas?
- C. Kako mi, kao carski sveštenici i sveti narod, danas treba da predstavimo Božju slavu, svetost i savršenstvo?

Sažetak: Aronova sveštenu uloga i odeća prikazuju uloge koje je Hristos imao kao Onaj koji je bio iskušan kao i mi, koji je poneo naše grehe, ali koji nas je povezao s neporočnim i svetim Božjim savršenstvom.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rasteњу: Starozavetni sveštenici su bili posebna klasa ljudi posebno posvećena Bogu. Oni su se lako mogli prepoznati po svojoj jedinstvenoj, simboličkoj odeći. Kao hrišćani, i mi smo sveštenici u stvarnom smislu te reči, i zato moramo biti prepoznatljiviji po Hristovim delima koja činimo.

Samo za učitelje: Naglasite paralelu između posebne odeće koju su nosili sveštenici kada su služili pred Bogom i simboličke odeće Hristove pravednosti koja nam omogućava da izađemo pred Boga iako smo grešna bića.

Godine 1972, novinar David Halberstam objavio je knjigu pod naslovom „Najbolji i najsajjniji“ o arhitektima američke politike prema Vijetnamu ranih šezdesetih godina dvadesetog stoleća. Naslov njegove knjige govori o činjenici da su te osobe dobile najbolje obrazovanje u najboljim školama visokog obrazovanja i većina je postigla – pre uključivanja u američku strategiju prema Vijetnamu – zapažene uspehe i pobeđe u poslovima, vlasti i u akademskim krugovima. Zašto se onda, pita Halberstam, politika koju su vodili i primenjivali pokazala tako razorna?

Ako pogledamo biblijsku istoriju, videćemo da je Bog vrlo retko birao „najbolje i najsajjnije“. I kada bi „najbolji i najsajjniji“ posrnuli u svetoj istoriji, pokazivali su da uopšte nisu ni bili najbolji i najsajjniji. Primeri: car Saul, Juda, Solomun. Božje najbolje sluge nisu započinjale svoju službu na najbolji način. Mojsije je pre nagljeno ubio čoveka, pobjegao je u pustinju i pokušao da se izvuče rečima iz svoje službe. Jona je pobjegao u suprotnom smeru da bi izbegao da se suoči da svojim strahom i predrasudama. Pavle je bio progonitelj i podstrekač na nasilje.

Nijedan od nas nije ni najbolji ni najsajjniji. Ako i jesmo, onda je to zato što su merila tako niska. Božje carsko sveštenstvo je sačinjeno od pokajanih grešnika i povratnika koji su shvatili da im je potrebna odeća Hristove pravednosti i blagodati.

Raspravljaj u razredu: Šta to znači da smo mi kao hrišćani, u vrlo stvarnom smislu te reči, zaista Božji sveštenici? Kako ta činjenica treba da utiče na naš pogled na same sebe i na naše mesto u svetu?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Pokušaj da povučeš paralelu između dužnosti i uloge starozavetnih sveštenika i naše uloge i zadatka kao vernika Crkve?

Komentar Biblije

I. „Sveštenici Najvišega“

(Razmotri tekst iz 1. Mojsijeva 14,18-20. u razredu!)

Događaj koji se opisuje u 1. Mojsijevoj 14,18-20. je jedan od najzagonetnijih u Starom zavetu. Ko je bio Melhisedek? Odakle je došao? Kakva je bila priroda prvobitnog sveštenstva koje je on očigledno predstavljao, sveštenstva koje je prethodilo levitskom, na koje smo navikli?

Melhisedekovo ime nam mnogo govori o njemu samome. Njegov semitski koren doslovno znači „sveti ili pravedni car“. On je opisan kao vladar, ali i kao sveštenik, jer vlada u Salemu, koji većina teologa izjednačuje sa Jerusalimom. Hrišćani, od pisca Poslanice Jevrejima 7,1-3, skloni su da ga izjednače sa Hristom. Uostalom, jedino je Hristos istinski dostojan da bude opisan kao sveti i pravedni car. Carska vlast je među Izrailjcima je bila zamišljena kao vlast pod Božjom upravom, ali se to samo retko dešavalo. Nema paralele u biblijskoj tradiciji po kojoj bi se ljudski vladar smatrao polubogom, kao među okolnim narodima u starom svetu. Čak ni David, koji se smatrao čak i simbolom Mesije, nije se nikada mogao proglasiti posebno svetim. Ipak Melhisedek, kao i Hristos, bio je „sveti car“.

Prema tome, Melhisedek je bio „vladar grada Salema“, ili „car mira“. Ta titula se veoma dobro slaže s drugom titulom „knez mira“ koja obeležava Hrista.

Zanimljivo je da se zapazi da, iako mi obično pretpostavljamo da obožavanja pravoga Boga nije bilo osim u Avraamovoj porodici, Melhisedekovo postojanje odbacuje tu pretpostavku. Melhisedek nema baš nikakve veze s Avraamom niti s njegovim rodom, ali, na neki način, Avraam je znao ko je Melhisedek i priznavao je njegov autoritet.

Uzmi u obzir i ovo: U Jevrejima 7,3. Melhisedek je opisan kao biće bez roda i veza među ljudima. Nema ništa o njemu što bi se moglo povezati s nekim ljudskim poreklom, rodoslovom ili dostignućem. Šta nam to govori o našem spasenju i našem primanju u redove Hristovog carskog sveštenstva, koje je poznatog kao Crkva?

II. Urim i Tumim

(Razmotri tekst u 2. Mojsijevoj 28,15-30 u razredu!)

U 2. Mojsijevoj, reč koju prevodimo kao „naprsnik“ u stvari znači „vrećica“ ili „posuda“. To ime je dobio zato što je njegova osnovna svrha bila da sadrži Urim i Tumim. Mi ne znamo tačan oblik Urima i Tumima, ali znamo da su to bili tajanstveni proročanski aparati, preko kojih su se dobijali odgovori na važna pitanja u vezi s problemima Božjeg naroda.

Pojmovi Urim i Tumim se tradicionalno prevode da znače „svetlosti“ i „savršenstva“. Zanimljivo je da koreni tih reči izgleda da ukazuju na zamisli o krivici i nevinosti. Druga moguća značenja su „proklet“ ili „besprekoran“ u odnosu na nečiji položaj pred Bogom. U meri u kojoj reči ukazuju na svetlost, to je svetlost koja ima istražna ili ispitujuća svojstva, svetlost koja rasteruje i raspršuje tamu i zlo, kao što se vidi iz teksta u Jovanu 3,19. Njihov zadatak je bio da ispituju ili istražuju narod ili stanja i da odluče kakva je njihova prava priroda. Mnogo stari narodi su imali svoja proročišta, proročanska oruđa ili sredstva za zazivanje božanstva. Skoro bez izuzetka, ona su bila smišljena da odgovaraju na pitanja o izgledima na uspeh nekog

zamišljenog poduhvata. Umir i Tumim se po tome razlikuju od njih, jer su imali i moralnu dimenziju.

Jedan od zabeleženih primera upotrebe Urima i Tumima nalazimo u 1. Samuilovoj 14,41. gde se od njega traži da odredi ko je kriv i ko je nevin. Saul je naredio post (1. Samuilova 14,24) kojim je zazivao Božji gnev na onoga koji jede pre nego što pobedi Filisteje. Njegov sin Jonatan, u trenutku slabosti, okusio je nešto meda. Saulova prenagljava zakletva je navela Boga da mu ne odgovori kada je zatražio dodatni savet. Prema tome, Urim i Tumim je pokazao Jonatanovu krivicu, ali je on ipak bio izbačen od smrtne kazne (1. Samuilova 14,45).

Na temelju toga možemo da zaključimo da je najvažnija funkcija Urima i Tumima bila da objavi krivicu ili nevinost. Odmah se vidi koliko se to odnosi i na ulogu Isusa Hrista kao našeg Prvosveštenika i eshatološkog Sudije sveta. Sposobnost prosuđivanja ili prepoznavanja se očekuje i od hrišćana kao pripadnika carskog sveštenstva, kao što stoji u 1. Korinćanima 6,2.3. gde kaže da će sveti – vernici Crkve – suditi svetu, i u krajnjoj liniji, i anđelima.

Razmotri i ovo: Zapisano je u Starom zavetu da se narod veoma retko služio Urimom i Tumimom, pa se iz toga može zaključiti da je tako moćno sredstvo mogli biti i zloupotrebljeno. Međutim, kako možemo tražiti Božje vođstvo i dobiti Njegovu mudrost i razum da živimo hrišćanskim životom u ovom svetu?

KORAK 3 -. PRIMENA

Samo za učitelje: Posluži se sledećim pitanjima i vežbama da pomogneš vernicima u razredu da shvate šta znači biti deo Božjeg carskog sveštenstva u današnjem svetu.

Pitanja za razmišljanje:

1. Osnovna funkcija sveštenika je da bude predstavnik ljudi pred Bogom – posrednik. Kako služba aronovskog sveštenstva odslikava Hristovu službu? Po čemu se razlikuje od nje? Čitaj Jevrejima 7!

2. Kako simbolizam svešteneičke odeće i uređenja u svetilištu priča priču o novom zavetu u starom? Da li bi se moglo kazati da ti elementi pomažu da se razjasne i sjedine naizgled raznorodni elementi u starom i novom zavetu i da se pokaže da su suštinski isti? Objasni!

Pitanja za primenu:

1. U biblijskoje stalnam opisu svešteneičke odeće velika pažnja je posvećena naprsniku i činjenici da se na njemu nalazila slika – u obliku dragog kamenja – izrailjskog naroda, Božjeg naroda u to vreme. Na taj način je sveštenik držao narod kojemu je služio doslovno na svom srcu. Šta nam to kaže o držanju koje treba da imamo dok služimo narodu, bilo kao pastori, službenici Crkve ili samo kao zabrinuti prijatelji?

2. Kao hrišćani, mi smo posrednici između Boga i narodakoji ne poznaje Boga. Ta posrednička uloga ima svešteneičku funkciju. Kako to shvatanje treba da utiče na na še ponašanje?

KORAK 4 – STVORITI

Samo za učitelje: Božja blagodat je stalna. Načini na koje se vidljivo pokazuje su različiti, bar na prvi pogled. U vreme starog zaveta, Bog je delio blagodat i oprostjenje za greh preko aronovskog sveštenstva.

Neizbežno, pojedivosti tog sistema mogu izgledati strano savremenom čitaocu. Sledeće aktivnosti treba da pomognu vernicima u razredu da uspostave pravilan odnos prema ritualima i stvarima sveštenstva u Hramu i planu spasenja koji se vidi u životu, smrti i uskrsenju Isusa Hrista.

Načini skicu nebeskog svetilišta. Napiši objašnjenje svakog predmeta u svetilištu i njegov odnos prema široj istoriji spasenja.

Ili

Odeni se u autentičnu kopiju starozavetne sveštenečke odeće. Nekoliko dana pre nego štoće se ova pouka proučavati pozovi vernike da ustanove činjenice o prirodi u svojoj neposrednoj okolini. Na primer, koje vrste drveća se nalaze u okolini. Ima li u okolini jezera ili bara? Koje biljke najbolje rastu u toj klimatskoj sredini i na tom tlu? Pozovite vernike da kažu šta su pronašli. Kako je Bog svoje istine o blagodati i spasenju odenuo u elemente prirode oko nas?

Šesta pouka

Ključni tekst: 2. Carevima 2,9-14.

Učenik će:

Saznati: Ispitaj priče o Iliji, Jelisiju i Ahavu i traži simboličke odnose između odeće i odgovornosti i pokajanja.

Osetiti: Oseti poziv Duha i odgovornost da ga Bog upotrebi koja je došla zajedno s Jelisijevim prihvatanjem Ilijinog plašta.

Učiniti: Odgovori verno i od srca na Božji poziv.

Kratki pregled pouke:

I. Saznati: plaštev i odeća

A. Koja različita držanja su simbolički predstavljena kada su Ahav i Jelisej razderali svoju odeću?

B. Šta je davanje Ilijinog plašta Jelisiju simbolički predstavljalo u smislu opisa radnog mesta, odgovornosti i uloge Svetoga Duha u životu proroka?

II. Osetiti: Poziv

A. Odgovornosti rukovođenja ne smeju se olako uzimati. Kako je Jelisej pokazao da razume visoki poziv koji je simbolički bio prikazan prenosom Ilijinog plašta?

B. Koje emocije je Ahav pokazao razdiranjem svoje odeće? Šta su ta osećanja pokazala o njegovom karakteru?

III. Učiniti: Odgovoriti na poziv

A. Na koje načine nas je Bog pozvao u službu i rukovođenje?

B. Šta nas je pozvao da činimo?

C. Šta smo odgovorili na Njegov poziv?

D. Šta bi trebalo da zatražimo od Boga da bismo mogli obavljati Njegov poziv?

Sažetak: Razdiranje odeće u starozavetno doba obično je značilo duboki bol i žalost. Međim, u slučaju Jelisija, izgleda da je simbolički predstavljalo ne samo duboke emocije već i veliku promenu u njegovom životu kada je na sebe preuzeo ozbiljnu odgovornost da odgovori na poziv da radi za Gospoda.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao za duhovno rasteenje: Ilijin proročki dar i poziv bio je simbolički predstavljen plaštem koji je nosio, što je spomenuto mnogo puta u izveštajima o njegovom životu u Bibliji. Plašt se može uzeti i kao simbol Božjeg poziva Njegovom narodu da se prihvati

Njegovog dela, ali i kao simbol Njegove zaštite i pokrivala koje nam je osigurao dok radimo.

Samo za učitelje: Naglasi primer koji je pružio Ilija kao onaj koji je prihvatio Božju volju u svom životu i uzeo na sebe da Boga predstavi svetu na najbolji mogući način.

Zašto ljudi nose odeću koju nose? Kao što se vidi iz priče o Adamu i Evi, ljudi u grešnom stanju osećaju potrebu da se pokriju da ne bi hodali neodeveni. Odeća koju su nosili naši praroditelji – što god bi se još mogli kazati o njima – bila je u prvom redu korisna, svrsishodna. Međutim, mi smo otišli daleko od toga u naše vreme!

U svakom društvu, razni oblici odeće i ukrašavanja su se razvijali da bi pokazali drušveni položaj, pol, starost, zanimanje, podložnost društvenim merilima, pobunu protiv tih istih merila, način života, omiljeni način zabave ili rekreacije, i tako dalje. Jedno što svi imaju zajedničko je da nam govori o svom nosiocu: i njegovom shvatanju mode. To se vidi čim nešto stavimo na sebe, zar ne?

Jedan stari deo odeće je bio poznat kao plašt. Plašt je uglavnom bio ogrtač, i „izjava“ koji je davao govorila je da njegov nosilac pripada sloju pukovodilaca: carskoj porodici ili vojnim starešinama, ili važnim sveštenicima, kao što su proroci i vođe naroda. Ilija je nosio plašt da pokaže da predstavlja najvišu vlast. Većina nas danas više ne nosi plašteve, ukoliko ne učestvuje u teatarskim predstavama, ali nas Bog i dalje poziva da uzmemo Njegov duhovni plašt i da svetu predstavljamo Njega.

Raspravljaj o tome u razredu: Među nama ima malo proroka sličnih Iliji i drugim prorocima njegovog vremena. Kako da na najbolji način predstavimo Božje delo u svetu? Šta nam može pomoći da bilje koristimo prilike koje nam je Bog dao da služimo pod Njegovom vlašću?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Za razliku od drugih proroka u Starom zavetu, Ilija nije ostavio knjigu potpuno posvećenu njegovim izrekama i učenjima. A on je ipak jedna od najznačajnijih ličnosti proročke ere. Navedi vernike da raspravljaju o tome zašto je Ilija tako važan.

KOMENTAR BILBIJE

I. „Zvuk tišine....“

(Razmotri tekst u 1. Carevima 19,5-19. u razredu!“

Izraz koji je preveden kao „glas tih i tanak“ (1. Carevima 19,12), u originalu u stvari znači „zvuk tišine“. Zanimljivo je zapaziti da razgovor koji je Ilija vodio sa glasom tihim i tankim je, reč za reč, isti razgovor koji je vodio s Gospodom u pećini samo nekoliko stihova pre toga. Bog ga pita, retorički, šta radi na tom mestu i Ilija mu odgovara. Možemo pretpostaviti da je i Ilijin odgovor retorički, jer je prorok zna da je Bogu poznata njegova situacija.

Šta Ilija stvarno želi da kaže u 1. Carevima 19,10? Jasno je iz konteksta da se Ilija hrabro pojavljuje pred Bogom i prigovara mu. Ilija kao da govori Bogu: „Gle, tako mi plaćaš za moju dugogodišnju vernu službu!“ Ilija – koji je upravo pobegao od Jezavelje koja je samo ljudska vlast – ponovo se ohrabruje kada Bogu priča o događajima. Bog mu je mogao odgovoriti ljubazno, ili ga je jednostavno mogao uništiti. Umesto toga, Bog zahteva od Ilije da posmatra Njegov prolazak.

I kao što se i moglo očekivati, Ilija posmatra nekoliko impresivnih prirodnih pojava. Moćni vetar, ali to je samo vetar. Zemljotres, veliki zemljotres. I niodakle, ogromni zid vatre. Međutim, onda se Ilija susreće i s Onim koji zapoveda vetru, zemljotresu, ognju. I On ima glas. I taj glas je veoma sličan..... tišini! Bog ponavlja svoje

pitanje, a Ilija ponavlja svoj prigovor, ali prigovor sigurno zvuči mnogo poniznije, jer znamo da je sakrio lice u naborima svoga plašta. Ilija zna da govori sili koja tiho i spokojno upravlja prirodom i narodima.

Razmotri i ovo: Da i si se ikada ljutio na Boga zbog Njegove navodne ravnodušnosti? Kako možemo znati da Bog nastavlja da se stara o nama i onda kada verujemo da svi dokazi govore protiv toga?

II. Nosi ovo, a ne ono!

(Razmotri tekst u 2. Carevima 2,12. u razredu!)

Razdiranje odeće je u Starom zavetu bilo znak žalosti. To je mogao da bude znak žalosti zbog smrti nekog dragog bića ili – kao u slučaju Ahava u 1. Carevima 21,27 – znak žalosti i kajanja zbog svojih zlih dela. Taj gest sigurno je imao mnogo više značaja u vreme kada se sva odeća pravila u domu i kada niko, osim careva, nije imao na raspolaganju više komada odeće.

Kada odlučimo da služimo Gospodu ili, drugim rečima, da uzmemo Njegov plašt, odluka je praćena žalošću zbog onoga što smo do tada činili, verovatno u neznanju. Čak i kada naša prošlost nije bila posebno loša, i dalje imamo želju da prekinemo s navikama i običajima kojisu obeležavali naše otuđenje od Boga ili neznanje o Bogu. Neke od tih odluka mogu onima oko nas izgledati kao krajnosti. Na primer, da očistimo svoju diskoteku ili svoj ormar sa odećom, da nađemo nove oblike rekreacije ili zabave. Ili, možemo doneti odluku, dok budemo rasli duhovno, da se odrekemo stvari koje nam nisu neophodne, ali nam smetaju da rastemo. Možda shvatimo na Bog ima neki posebni plan s nama, plan koji zahteva da odbacimo nešto što smo činili. To nas vraća Jelisiju.

Jelisije je svakako bio uplašen Ilijinim odlaskom, kao što se i mi možemo uplašiti neke nove faze u našem životu. Ali, u isto vreme, on je želeo ono što je Ilija ostavljao i bio je spreman da služi Bogu na taj

novi način. Zanimljivo je da tekst kaže da je razderao svoj stari plašt na dva komada, želeći da pokaže da ga više ne može obući čak i kada bi hteo. Nije više imao izbora, osim da obuče novu odeću – koja mu je bila ponuđena.

Razmotri i ovo: Zašto je neophodno da učinimo sve što Bog traži da bismo mu poslužili bolje i uzrasli dohivno?

KORAK 3 - PRIMENI

Samo za učitelje: Ilija je bio jedna od živopisnih i pomalo neobičnih ličnosti u Starom zavetu, a ipak, ljudi raznog porekla i tradicija i dalje se izjednačuju s njime i njegovim učenikom Jelisijem. Naglasi u razredu kako su Ilijine borbe i pobjede u životu koji je posvetio Bogu zaista dobar primer i za sve nas.

POTANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

1. Zašto je značajno da je Božji glas bio tih i tanak ili doslovno „zvuk tišine“? Šta nam to govori o Bogu? Da li Bog uvek saobraća s nama glasom koji je tih i tanak? Ako ne, zašto povremeno On to ipak čini?

2. U pouci za prošlu sedmicu, učili smo o sveštenečkim svečanim haljinama i o značaju činjenice da je na prsima nosio sveti teret. Zar nije Ilijin plašt simbolički nešto slično tome, jer se i plašt nosio na plećima? Preko njega su dolazile vesti koje su ponekad izgledale kao teret, ali koje je on radosno i dragovoljno prenosio, zar ne?

PITANJA ZA PRIMENU:

1. Slično svima nama, Ilija je imao mnogo različitih strana u svom karakteru. Tu je bio Ilija koji je hrabro krenuo u borbu protiv Vaalovih sveštenika, ali je tu bio i Ilija koji je pobjegao u strahu i užasu od Jezaveljinih pretnji. Raspravljajte o vremenu kada ste se osećali kao Ilija. Kada si se osećao najsigurniji u Božje vođstvo? Šta bi ti moglo pomoći da imaš na umu te trenutke u vremenima kada ti se Božje vođstvo ne čini tako jasno i određeno?

2. Često, slično Jelisiju, naše hodanje s Bogom je vezano uz naše divljenje i povezanost s nekim koji nas nadahnjuje. Iako je to dobro i neophodno u razumnim granicama, kako da nađemo hrabrosti da se oslonimo samo na Boga?

KORAK 4 - STVORI

Samo za učitelje: Kao jedan od nauglednijih i najpoznatijih proroka u Starom zavetu, Ilija je bio neko koji je slušao Boga i govorio Bogu skoro isto kao i neki stari patrijarsi. Konalno, postao je jedan od samo dva ljudska bića u Bibliji koji je izbegao smrt i bio uzet na Nebo pre opšteg uskrsenja prilikom drugog Hristovog dolaska. Sledeće aktivnosti će naglasiti pouke koje možemo izvući iz Ilijinog života i njegove službe.

Ilija je začuo Božji glas usred tišine. Možemo pomisliti da je to i za njega samoga bilo iznenađenje kao i za sve nas. Koliko vremena je prošlo otkako ste čuli glas tišine? Zatražite od vernika da za jedan ili dva minuta sačuvaju potpunu tišinu. Vi ništa ne govorite, neka ni oni ništa ne govore. Zat nije takva tišina neugodna? Da li ste bilo šta zapazili? Pazite: ne predlažemo da meditirate ili da slušate nepoznate glasove. Ideja je da se oslobodite uobičajenih smetnji kratko vreme i da prihvatite pristup slušanja umesto govorenja. U toku sledeće sedmice, zatražite od vernika da prihvate pristup mira i tišine, pre

nego što će se obratiti Bogu u molitvi. Neka osete i opišu uticaj koji mir i tišina umaju na njihov molitveni život.

Ili

Ilijin plašt, u nekom smislu, bio je samo ogrtač. Neka vernici nabroje druge primere delova odeće koji su postali simboli ideja, načina života, držanja, i tako dalje, zahvaljujući osobama koje su ih nosile. Budite slobodni da pregledate i svet politike, zabave, mode i tako dalje.

Sedma pouka

Ključni tekst: Psalam 63,7.

Učenik će:

Saznati: Upotrebi metaforu o Božjim krilima da opišeš Božju zaštitničku i milostivu snagu.

Osetiti: Shvati dubinu naše ranjivosti i okaljanosti i našu veliku potrebu da nađemo zaklon u senci Božjih krila.

Učiniti: Priznati svoje grehe, pokajati se i tražiti Božje lekovito obnovljenje putem Njegove blagodati.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Senka Njegovih krila

A. Na koje razne način nam je neophodna zaštita i pokrivalo pod Božjim krilima?

B. Koje snažne vidljive i kinetičke slike ptica i njihovih navika obogaćuju ovu metaforu i proširuju naše shvatanje Boga?

II. Osetiti: Naša ranjivost

- A. Da bismo potpunije cenili Božja krila, šta treba da shvatimo o našoj velikoj potrebi? Šta se događa kada odbijemo da priznamo svoje grehe?
- B. Kako je David osećao da njegovi gresi utiču na njegov odnos prema Bogu? Kako je u psalmima opisao svoje iskustvo?
- C. Kako je opisao svoja osećanja o Božjim obnoviteljskim delima koja je Bog činio za njega?

III. Učiniti: Koraci prema priznanju

- A. Koje korake treba da preduzmemo da bismo ponizno priznali svoje grehe, pokajali se i dozvolili Bogu da nas očisti, obnovi u nama radost odnosa s Njime?
- B. Na koji način treba da izrazimo svoju čežnju za oproštenjem od Boga, kao što je to David učinio?

Sažetak: Kada ponizno priznamo svoje grehe, kada ih odbacimo i zatražimo Božju obnoviteljsku blagodat, mi se sakrivamo pod senkom Božjih krila, sigurno i potpuno.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastezanju: Pokajanje za svoje grehe je bitni deo obnavljanja našeg odnosa s Bogom i prihvatanja pokrivala koje nam On nudi „pod svojim krilima“.

Samo za učitelje: U početnoj aktivnosti dole, dok pozivamo vernike da se sete potencijalno negativnih iskustava, činimo to pažljivo i osetljivo. Uvek treba da se usredsređujemo da oproštenje i obnovljenje koje nam Bog daje.

Početna aktivnost: Zatraži od učenika da se sete vremena u svom životu kada su odnosi bili ugroženi zbog nerazumevanja. Zatraži od njih da se sete kako su se osećali kada su shvatili da svojim ponašanjem ugrožavaju poverenje u tom odnosu i kada su shvatili da treba da se izvine. Kako su se njihova osećanja promenila posle izvinjenja i posle obnavljanja odnosa, ili bar posle početka obnavljanja odnosa?

Zbog greha je i odnos s Bogom, našim Stvoriteljem, na sličan način ozbiljno ugrožen. Koliko više bismo se morali truditi da priznamo svoje grehe i da se pokajemo pred Bogom! Psalam 32 beleži Davidovo iskustvo pokajanja i kako se njegov odnos s Bogom popravljao posle kajanja (Psalam 32,3), i pretvarao u radovanje (Psalam 32,11). Davidovo iskustvo nam nudi smer kojim da pođemo.

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Ovaj deo pouke sadrži pregled priče o Davidovom grehu, pokajanju i oprostenu od Boga.

Komentar Biblije

I. Sukobljavanje u ispričanoj priči
(Razmotri tekst u 2. Samuilovoj 12,1-12. u razredu!)

Stvari su se razvijale povoljno pio Davida. I bolje nego dobro. Posle godina koje je proveo kao begunac, sada je postao omiljeni i moćni vladar u Jerusalimu. Bog ga je blagoslovio, štitio ga, ispunio obećanja koja mu je dao. Narod ga je uzdizao. Njegovi poduhvati su prelazili u legendu, postajali tema pesama, koje su pevale žene i deca na ulicama Jerusalima. Njegovi neprijatelji su ga se bojali i divili se njegovoj mudrosti. Bio je bogat zahvaljujući ratnom plenu; ljudi su bili spremni da daju život za njega. Međutim, David je imao mračnu

tajnu. Mi ne znamo da li je ta tajna bila poznata samo uskom krugu njegovih saradnika ili je postala predmet glasina na ulicama Jerusalima, ali znamo da je Davidu bilo vrlo teško da prizna svoj greh, da je pokušavao da se izvuče bez priznanja i pokajanja. Uostalom, bio je najmoćniji čovek u celom narodu. Zar nije trebalo da ga njegov položaj zaštiti od osude?

Onda se pojavljuje prorok Natan. Dugogodišnji lični carev prijatelj dolazi u posetu caru, priča mu mudro zamišljenu priču koja ga suočava s njegovim grehom i navodi da izrekne osudu samome sebi. David je potresen, njegova verodostojnost uništena, i paradoksalno, usred sveg tog razaranja, on kreće putem oprostjenja i obnovljenja.

Razmotri i ovo: Šta je pošlo po zlu? Šta misliš, zašto se David tako osećao?

* Šta misliš, kako bi David reagovao da ga je Natan jednostavno optužio za greh, bez pričanja priče? Zašto je Natan odlučio da na taj način pristupi Davidu?

II. Pesma pokajanja

(Razmotri tekst u 2. Samuilovoj 12,13. i u Psalmu 51. u razredu!)

David na Natanovu optužbu odgovara iskrenim priznanjem: „Zgrešio sam Gospodu!“ (2. Samuilova 2,13). To je i sažetak Psalmu 51. Da, David je zgrešio protiv Vitsaveje, Urije, svoje porodice, drugih koje je uvukao u svoju zaveru, protiv celog naroda. Međutim, najviše je bio narušen i ugrožen njegov odnos sa Bogom. Popravljanje tog odnosa je temelj popravljanja svih drugih odnosa i šteta koje je izazvao u životu drugih ljudi.

David je bio politički i duhovni starešina svoga naroda. Većina od nas jedva da može da zamisli šta je za njega značilo da prihvati ukor, da prizna svoj greh, i da ponizno zatraži Božje oprostjenje. Politički,

stavio je na kocku svoje ostajanje na vlasti. Duhovno, stavio je na kocku svoju verodostojnost. I lično, morao je da proguta svoj ponos. Naravno, sve je to bilo dovedeno u opasnost delom koje je učinio, ali se ipak uzdao u Božju milost i oprostjenje da sredi kolosalni haos koji je prouzrokovao prihvaćajući prorokovu poruku.

Uzmi i ovo u obzir: Šta je predstavljalo veću opasnost za Davuda – da javno prizna svoj greh ili da nastavi da ga prikriva? Zašto?

*Misliš li da je pravo što je David priznao samo svoj greh protiv Gospoda? Zašto da i zašto ne? Šta je sa ostalim osobama koje su bile povređene njegovim delom? Na temelju biblijskog izveštaja, kakvu vrstu nadoknade treba da damo onima koji su povređeni našim delima?

III. Zaklonjeni Njegovim krilima

(Razmotri tekst u 2. Samuilovoj 12,13-25. i Psalam 63,7. u razredu!)

David je završio svoj dramaski razgovor s Natanom obećanjem da će Gospod uzeti njegov greh (Vidi 2. Samuilova 12,13!). Postoji neverovatna nota sigurnosti koju svi možemo dobiti, čak i usred posledica naših greha. Posledice Davidovog greha nastavile su da se dešavaju u njegovoj porodici u toku nekoliko sledećih poglavlja u 2. Samuilovoj - smrt njegovog malog sina, silovanje njegove kćerke Tamare, ubistvo njegovog sina Amnona, pobuna njegovog sina Avesaloma protiv njegove vladavine.

Na neki način, David je preživeo sve te događaje, svakako sa žaljenjem, ali i sa sigurnošću da se uprkos svem užasu koji se dogodio i koji će se dogoditi može radovati, jer je njegov greh oprostjen. Može da se raduje, kao što opisuje pri kraju Psalma 32, pod okriljem „Njegovih krila“ i u Psalmu 63,7.

Uzmi i ovo u obzir: Zašto je Bog kaznio Davida i njegovu porodicu na takav način dozvoljavajući njegovom sinu da umre?

* Kako možemo biti osvedočeni u izvesnost Božjeg oprostjenja danas u našem životu, iako nam okolnosti ne prižaju potvrdu da smo dobili oprostjenje?

KORAK 3 - PRIMENA

Izveštaj o Davidovom grehu i oprostjenju pokreće nekoliko velikih pitanja o prirodi oprostjenja uopšte i oprostjenja od Boga posebno. Navodeći vernike da razmišljaju o oprostjenju u svom životu možemo steći uvid u način na koji Bog oprašta i kako i mi sami možemo postati sposobni da opraštamo.

PITANJA ZA PRIMENU:

1. Kako se možemo pripremiti da stavimo na kocku prijateljstvo time što ćemo kazati nešto teško, ali važno prijatelju onako kao što je to Natan učinio?
2. Kada si se osećao povređen, koliko ti je bilo teško da oprostiš onome ko je te povredio? Da li je moguće potpuno obnoviti odnos tako da bude onakav kakav je bio pre ranjavanja? Šta se još može učiniti da se odnos popravi?
3. Ako je Bog zaista oprostio Davidu, zašto se još toliko zala događalo u krugu porodice i države? Zar nije trebalo da oprostjenje dovede sve u red?
4. Ako je naš greh zaista pokriven, zašto i dalje utiče na tako mnogo ljudi i događaja?

5. Zašto se ponekad ponašamo kao da su tragedije u našem životu Božja kazna? Da li misliš da se time mogu objasniti tragedije koje se danas događaju u našem životu?

6. Ako i dalje trpimo posledice naših greha, kako da ostanemo uvereni u oprost i spasenje?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Obe aktivnosti treba provoditi osetljivo i mudro uzimajući u obzir iskustvo i okolnosti vernika u razredu. Budite pažljivi da poštuju intimnost vernika u uzmete u obzir da neke od tih aktivnosti neće biti lake nekim vernicima. Namera je da se istaknu praktične stvarnosti oprost i pokajanja. Vernici treba da osete da su oni važne komponente našeg odnosa jednog s drugim, a čak i više od toga u našem odnosu prema Bogu.

Aktivnosti:

Predlozi za pojedinačne aktivnosti:

Pripremi papir i olovke i pozovi vernike da napišu pismo nekome za kojega misle da treba da mu se izvini. Neki vernici neće biti spremni da pošalju napisano pismo, ali i samo pisanje može da bude korisno. Ako žele da pošalju svoje pismo izvinjenja, možda će poželeli da sa razredom kasnije podele i vesti o odgovoru.

Kada su pisma napisana, vernici treba da provedu isto toliko vremena pišući pismo Bogu, služeći se, možda, Psalmom 51. kao uzorom, imajući na umu da je David smatrao da je u prvom redu zgrešio Bogu.

Predlozi za grupne aktivnosti:

Pozovi vernike da misle o nečemu iz svog života čega se stide ili se osećaju krivi. Ako je moguće, neka napišu sastav o tome u nekoliko reči. Sastave ne treba čitati pred drugima. Neka vernici saviju sastav tako da se ne može čitati, neka ga poderu i spale. To prikazuje brisanje greha kada se čovek pokaje. Ako je moguće, iznesite pepeo i molite se zajednički, zahvaljujući Bogu na oprostenu koje nudi – da su naši gresi pokriveni i da imamo obećanje o Njegovoj ljubavi, blagodati i oprostenu.

Osma pouka

Ključni tekst: Isaija 61,10.11.

Učenik će:

Saznati: Uporedi način na koji naša zemaljska odeća stari i propada sa trajnošću Božje slavne i večne odeće spasenja.

Osetiti: Uživaj u prekrasnoj odeći hvale, pravednosti i spasenja.

Učiniti: Svakoga dana prihvataj i nosi odeću pravednosti koju nam Bog nudi, i kao Njegov sveštenik, svedoči drugima o radosti spasenja.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Zemaljska i nebeska odeća

A. Kakva je razlika između sigurnosti i radosti koje nudi ovaj svet i one koje nudi Bog?

B. Kako se te razlike ilustruju odećom?

II. Osetiti: Radost ženika i neveste

A. Koja osećanja prate odeću hvale, pravednosti i spasenja koju Bog tako želi da obučemo?

B. U kojoj meri su ta osećanja slična onima ženika i neveste?

III. Učiniti: Odenuti se

A. Makoliko da je lepa odeća koja nam se nudi, mi je moramo staviti na sebe da bi nam ona donela neko dobro. Koje izgovore ponekad dajemo zato što ne oblačimo Hristovu odeću pravednosti?

B. Šta treba da učinimo da bismo obukli Hristovu odeću pravednosti? Koliko puta treba da to činimo?

C. Šta treba da učinimo da bismo sa drugima podelili radost koju nam donosi spasenje?

Sažetak: Dok se sva zemaljska oseća cepa, Božje prekrasno ruho donosi večnu radost, hvalu i spasenje. Međutim, moramo stvarno obući Božje ruho spasenja da bismo stekli blagoslove koje ono nudi.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Odeća koju sebi nabavljamo lako se troši i cepa, ali odeća spasenja koju nam Bog nudi ima slavu i sjaj koji nikada neće izbledeti.

Samo za učitelje: Pomozi vernicima da shvate značenje svadbene odeće i dragulja kao metafore sjaja Hristove odeće pravednosti služeći se primerima i sećanjima na venčanja i svadbenu odeću iz svog života.

Početna aktivnost: Pokaži nekoliko predmeta koje ste vi ili vaši prijatelji nosili na svadbama. Možda će neko hteti da pokaže i svadbenu odeću ili da ispiti neko sećanje koje bi podvuklo važnost svadbene odeće ili drugih predmeta koji se upotrebljavaju na

svadbi. Raspravljajte u razredu zašto je svadbena odeća tako važna. Često, ta odeća je veoma skupa i nikada se više ne nosi. Zašto pridajemo toliko važnosti svadbenim ceremonijama i odeći u kojoj se venčavamo? Zašto je Isaija uporedio odeću pravednosti sa svadbenom odećom?

Alternativna aktivnost: Navedi nekoliko novosti koje se tiču čovekove životne sredine, kao što su zemljotresi, ili poplave, kao i novosti o zagađenosti, korupciji među visokim službenicima, ili drugim znacima moralne pokvarenosti. Uporedi naš pokvareni svet sa iznošenom odećom u skladu s metaforom u Isaiji 51,6-8.

Razmotri i ovo: Isaija 51,9. upoređuje iznošenu odeću koja predstavlja naš svet sa blistavom odećom koju Bog nosi. Šta Bog čini da ukloni moralnu i fizičku pokvarenost i trulež? Kakav plan ima s nama, koji živimo u svetu koji se raspada?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Pomozi vernicima da metaforu o odeći koju Isaija predstavlja posmatraju u kontekstu njegovog delovanja kao Božjeg proroka u teškim i opasnim vremenima; opomena, pozivanje, uzdizanje Sveca Izrailjeva je jedina nada za srećnu i sigurnu budućnost.

Komentar Biblije

I. Isaija prorok
(Razmotri tekst u Isaiji 6,1-8. u razredu!)

Isaijina proročka služba počela je u njegovoj ranoj mladosti i potrajala je preko 60 godina za vladavine Osije, Jotama, Ahaza i Jezekeje. Izgleda da se njegov život završio nasilno prvih godina

vlдавине Manasije (2. Carevima 21,16). Njegovo ime znači „Gospod je spasenje“ ili „Gospod je pomoć“ i njegovi spisi napisani u toku tih mnogih godina ukazuju na Sveca Izrailjeva, koji je pun milosti i željan da spase, ali pravedan i odlučan da donese sud nad bezakonicima.

Isaija je živeo u veoma uznemirenom svetu korupcije i licemerja, kada su sudije uzimale mito, a pohlepni vladari donosili nepravedne zakone, uskraćivali prava siromašnima, otimali imanja siročadi i udovicama. Na sve strane se video otpad i mnogi koji su čuvali formu prave religije znali su malo o njenom značenju u sili.

Dok je Isaija stajao pred Hramom u Jerusalimu i razmišljao o uzaludnosti svoga rada kao vesnika svom tvrdovratom i nevernom narodu, Bog mu je dao viđenje. Bog je otvorio hramovnu zavesu pred svetinjom nad svetinjama, gde ni prorok nije smeo da stupi, i Isaija je ugledao Gospoda na prestolu, sa slavnim anđelima oko Njega. Glasovima koji su potresali stubove i vrata Hrama, anđeli su slavili Boga i uzdizali Njegovu svetost. Isaija se osetio tako nedostojnim i nečistim da je poželeo da umre, ali žeravica sa oltara, koji mu je doneo jedan anđeo, očistila ga je. I onda, kada ga je Bog pozvao da progovori svom slepom i grupom narodu, Isaija se mogao odazvati. „Koje li se zemaljske sile mogu svrstati u bojne redove protiv Jude? S kakvim li se protivljenjem i otporom može Isaija suočiti u svojoj misiji? On je video Cara, Gospoda nad vojskama; on je čuo pesmu serafima: 'Puna je sva zemlja slave Njegove!' i bio je opremljen za svoje delo pred Gospodom. Sećanje na to viđenje trajalo je u toku cele njegove naporne i duge misije.“ (EGW, 5T 751)

Uzmi u obzir i ovo: Razgovarajte o sličnosti između Isaijinog i našeg vremena. Koje slične izazove imaju pred sobom radnici za Boga u ova vremena? Zašto je bilo tako važno za Isaiju da bude moralno čist pre nego što nastavi svoje delo?

* Uporedi viđenje koje je Isaiji ulilo hrabrosti s otkrivenjem koje je Bog dao Jovu u Jov 38-41! Na koji način je Jovov odgovor bio sličan Isaijinom? Ni u jednom od ta dva viđenja Bog nije dao odgovore. Šta je dao umesto odgovora, i zašto je to učinio?

II. Odeća koja traje

(Razmotri tekst u Isaiji 51,6-8. i 61,3.10. u razredu!)

Isaija je bio talentovani pesnik i njegovo posvećenje Božjem delu i njegovo opremanje za službu Svetim Duhom se vidi i u njegovim ranim spisima. Međutim, zrelost i proročki uvid kao posledica dugogodišnje službe vide se u njegovim kasnijim poglavljima i „predstavljaju remek-delo koje je nenadmašno po dubini misli i veličanstvenosti izražavanja“ (SDA BC 4, 85).

Isaija upoređuje silu Božje ruke – podignute da izbavi i odene snagom – s prolaznošću zemlje. U iznošenim krpama, Zemlja se tetura na svojim nogama. Bezakonicima je snaga nestala kao da su je izjeli moljci i crvi. Ali, ako se vrate Bogu, dobiće krune lepote i večnu odeću spasenja i slave. Zahvaljujući pokrivalu Božjim plaštem spasenja, mi izgledamo kao ženici, odeveni u slajno ruho sveštenika ili ženika, ukrašeno sjajnim draguljima.

Suprotno tome, Isaija predstavlja Mesiju bez imalo lepote i sjaja; pognutog pod teretom naših greha. On je odeven u našu prijavu odeću, odeću naše grešnosti, tako da mi možemo nositi veličanstveno ruho koje On zaslužuje (Isaija 52,14 – 53,12).

Razmotri i ovo: Kako nam Isaijine metafore i upoređenja pomažu da bolje zamislimo šta Božje spasenje čini za nas? Kako nam pomažu da razumemo Hristovo poniženje i šta znači imati ono što pripada Hristu umesto onoga što smo sami zaslužili?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Pomozi vernicima da ispitaju kako bi Isaijina iskustva i metaforički opisi mogli preobraziti njihovo razumevanje dela koje Bog obavlja u njihovom životu.

PRIMENA U ŽIVOTU:

1. Koliko su sazeo u svom hrišćanskom životu? Koliko su se izrazili tvoji talanti, posebno u upoznavanju Boga? Ili je Isaijino iskustvo namenjeno samo Božjim prorocima? Zašto tako misliš? Kako se služiš darovima koje ti je Bog dao da svedočiš u svojoj okolini i šire?
2. Isaija je dobio viđenje koje je potvrdilo njegov poziv i dalo mu snage da nastavi svoju službu, uprkos obeshrabrujućim okolnostima koje su pratile njegovo životno delo. Kako da mi nađemo takvu sigurnost u svom životnom pozivu? Imaš li ti nešto slično što bi mogao da поделиš s vernicima u razredu? Na koji način ti je Bog dao hrabrosti i potvrdio poziv da radiš za Njega?
3. Isaija se očistio žeravicom sa oltara pre nego što mu je bio ponovljen poziv da radi s tvrdovratim narodom. Na koji način smo se mi osposobili danas za svoj rad?
4. Zamisli sebe u Božjem večnom i slavnom ruhu spasenja, kako stojiš pred prestolom, slaveći Njega za sve što je učinio. Zašto je to ruho nešto što treba da nosiš već sada? Kako bi bilo moguće da već sada stojiš pred prestolom, obasjan sjajem i slavom izbavljenja?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Ponudi ove stvaralačke aktivnosti kao prilike da se provede u život ono što su vernici naučili u toku ove sedmice. Možeš odlučiti da završiš pouku pesmom koja je spomenuta u 4. aktivnosti ili čitanjem koje se spominje u 5. aktivnosti.

1. Vidljivo predstavi suprotnost između poniženja Hrista u Gersemanskom vrtu i na krstu i para u svadbenoj odeći punoj sjaja i lepote.
2. Opiši snagu Božje izbaviteljske ruke. Nacrtaj Njegovu ruku s tobom na Njegovom dlanu!
3. Nauči napamet reči pesme „O, Hriste, evo me!“ i pevaj je u toku svojih molitvenih trenutaka. Misli o tome šta je Hristos uzeo na sebe da bi ti mogao da dobiješ ono što je On zaslužio.
4. Podeli svoj razred u dve polovine i izgovarajte reči pesme „Ako gresi tvoji budu!“ Pozovi vernike da tu radosnu vest objave nekome koga poznaju.

Deveta pouka

Ključni tekst: Zaharija 3,1-7.

Učenik će:

Saznati: Opiši sledeće ličnosti: Isus sin Josedekov, tužilac, Anđeo Gospodnji, Njegovi pratioci, i svaku od uloga koju su imale u 3. poglavlju Knjige proroka Zaharije.

Osetiti: Izjednači se sa prvosveštenikom Isusom i njegovim osećanjima dok stoji kao optuženik, u prljavim haljinama, i kakoi se oseća kada dobije nove čiste haljine.

Učiniti: Prihvati čiste sveštenečke haljine koje nudi Anđeo Gopodnji i hodi Njegovim putevima.

Kratak pregled pouke:

A. Gde se našao prvosveštenik Isus? Koliko je spreman da se suoči sa svojim tužiteljima?

B. Šta je prvosveštenik Isus učinio da zasluži svoje nove haljine? Šta je bio pozvan da učini pošto je dobio nove haljine, koje mu je dao Anđeo?

II. Osetiti: Čiste, nove haljine

A. Kako bismo se osećati kada bismo se našlu na sudu u prljavim haljinama, optuženi za sve grehe koje smo ikada učinili?

B. Kako bismo se osećali kada bi nam prljave haljine bile skinute i kada bismo dobili sveštene haljine Božjih sveštenika?

III. Učiniti: Kada nas Bog obuče

A. Šta se zahteva od nas da učinimo u znak zahvalnosti što smo izvučeni iz ognja, što su nam skinute prljave haljine i što smo dobili nove, čiste?

Sažetak: Prvosveštenik Isus se našao na sudu u prljavim haljinama, optužen za sve svoje grehe. Njegov Sudija, umesto da izrekne presudu, skida prljave haljine s njega i oblači ga u čiste, a onda ga poziva na poslušnost.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Čišćenje grešnih ljudskih bića je delo koje Bog obavlja preko Isusa Hrista unutrašnjom silom Svetoga Duha koji stanuje u nama. Ljudi ništa ne mogu da dodaju tom procesu, osim da svoju volju pokore Bogu.

Samo za učitelje: Ako je moguće, pronaći slike razornog cunamija iz 2004. godine u Indijskom okeanu da bi ih pokazao vernicima u razredu dok im budeš pričao sledeću priču. Cilj te ilustracije je da pokaže vernicima širinu izazova s kojim se suočavamo u pokušaju da se oslobodimo svoje grešnosti.

Prema jednom geološkom istraživanju, 26. decembra 2004. godine, dve pokretne tektonske ploče duboko u Indijskom okeanu, izazvale su skoro hiljadu kilometara dugačku pukotinu u zemljinoj kori, pomičući okeansko dno i vertikalno i horizontalno. Posledica je bio zemljotres jačine 9,00 stepeni Rihterove skale – najjači u poslednjih

40 godina – u Indijskom okeanu, u blizini zapadne obale indonezijskog ostrva Sumatre.

Siloviti zemljotres je pokrenuo više od jednog trilion tona vode i poslao je prema obalama Sumatre brzinom mlaznog aviona. Nedoradni sistem obaveštavanja prepustio je Aziju na milost i nemilost cunamija. Na kraju toga dana, više od 150 hiljada ljudi je izgubilo život, a milioni su ostali bez krova nad glavom u 11 zemalja pogođenih velikim talasima.

Koja sila bi mogla da ukroti prirodnu katastrofu te veličine? Greh je isto toliko smrtonosan i razoran. Premašuje ljudsku sposobnost da ga zaustavi. Jedino Bog može da zaustavi njegovu razornu silu, i da je čak vrati!

Razmotri i ovo: Plima ljudske grešnosti veoma je slična cunamiju. Na koje sve načine ljudska bića pokušavaju da se suoče sa svojom grešnošću? Imaju li uspeha? Zašto da i zašto ne? Šta se događa sa ljudskim srcem posle svakog neuspeha? Da li vaši neuspeli napori menjaju vašu sliku o Bogu? Na koji način, ako je tako?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Komentar Biblije

I. Pogled u prošlost

(Razmotri tekst u Zahariji 1 i 2; u 2. Carevima 17,7-17; u 5. Mojsijevoj 28,63. u razredu!)

Samo za učitelje: Cilj ovog dela pouke je da pogleda na prošle grehe Jude i Izrailja u svetlosti Božje spremnosti da donese pomirenje malom ostatku zaduženom za izgradnju Hrama u Jerusalimu. Zaharija govori o prošlosti Izrailja da bi naveo ljude da se usredsrede na svetlu budućnost koju im Bog obećava.

Deo pouke za nedelju omogućava uvid u zavidljivo delo Božje ljubavi, predskazano viđenjem o Isusu u Zahariji, treće poglavlje. Zaharija podseća ostatak Izrailja da je Bog bio bolno nezadovoljan njihovim ocima, i da ga je to navelo da ih kazni: „Jer koga ljubi, Gospod onoga i ukorava; a bije svakoga sina kojega i prima!“ (Jevrejima 12,6)

Zaharijino kratko spominjanje Božjeg nezadovoljstva ne iznosi veličinu greha koje su Izrailj i Juda učinili protiv Boga. Oni su se „bojali drugih bogova“ (2. Carevima 17,7), „hodili su po zakonima naroda koje je Gospod izagnao“ (2. Carevima 17,8); „podigoše likove i lugove na svakom visokom humu i pod svakim zelenim drvetom“ (2. Carevima 17,10); „palili su tamjan na svakom visokom mestu“ (2. Carevima 17,11); „služili su idolima“ (2. Carevima 17,12) i kada im je Bog poslao opomenu preko svojih proroka, oni su „otvrdnuli svoje vratove“ nasuprot Bogu (2. Carevima 17,14).

Iakosu ova dela bilasama po sebi dovoljno strašna, Božji narod je otišao i dalje od toga. Žrtvovali su svoju decu drugim bogovima (2. Carevima 17,16.17).

Da li su to mogle biti neke od optužbi koje je Sotona podigao protiv Isusa, sina Josedekova? (Zaharija 3) Ko bi se mogao održati pred takvim teretom mračne prošlosti?

Uprkos prošlim gresima Izrailja, Bog je željan, kaže Knjiga proroka Zaharije, da ponovo dođe u središte njihovog života i da bude njihov Bog.

Razmotri i ovo: Zašto je ponovno građenje Hrama bio prvi zadatak koji je Bog postavio pred svoj narod posle njegovog povratka u Jerusalem? Šta nam to govori o mestu koje Bog želi da zauzme u našem životu? U vreme Zaharijinog viđenja, oko 15 godina je prošlo otkako je narod zapoleo da ponovo gradi Hram. Šta nam to odlaganje govori o ljudskoj težnji da skrenu s puta ispunjavanja Božje volje? Možemo li išta postići bez Boga? Zašto tako mislite?

II. Stanje obmane

(Razmotri tekst u Zahariji 3,1-3. i u Rimljanima 7,14-25. u razredu!)

Samo za učitelje: Kratka rasprava o ljudskoj sklonosti da varaju sami sebe treba da nam omogući da prepoznamo neke načine na koje sami ne prepoznamo pravu prirodu svoga grešnog stanja. Pošto razmotrimo korake samozavaravanja, neka neko pročita tekst u Rimljanima 7,14-25. pre nego što završimo razmatranje ovog dela pouke.

Prizor prvosveštenika koji stoji u prljavim haljinama je jedna od najpotresnijih slika u celoj Bibliji; ali je to ipak slika koju nam objavljuje Zaharija u trećem poglavlju svoje knjige. Grešnost pokazana Isusovim prljavim haljinama predstavlja stanje celog čovečanstva, kao što pouka naglašava. Oseća se da Isus shvata opasnu prirodu svoga stanja – grešan, opravdano optužen, stoji u prisutnosti begrešnog Anđela Gospodnjeg, za kojega znamo da je Isus Hristos.

Isus je svakako shvatao svoj položaj, ali niko ne može da potceni ljudsku sklonost prema samozavaravanju. Većina profesionalaca koji rade na području odvikavanja od zavisnosti i suviše dobro poznaju proces samozavaravanja koji ukazuje na činjenicu da neko ulazi u stanje uništavanja samoga sebe.

Prvo, zavisnik opravdava svoje ponašanje. „Ono što ja činim i nije tako loše! Ja se mogu promeniti kada god zaželim!“ Ne primećujući, zavisnik prelazi u drugu etapu: projektovanje. U ovoj fazi drugi postaju izvor svih njegovih problema i on napada one koji su mu najbliži, oni koji ga najviše vole. „Kada bi oni samo učinili ovo ili ono, onda bih i ja“

Brzo propadanje se događa u trećoj fazi: suzbijanje. Nedoslednosti u ponašanju postaju suviše velike da bi ih zavisnik mogao opravdavati, tako da on jednostavno suzbija sećanje na njih. On ih briše iz svog sećanja i ide dalje. Ne znajući, njegova nasposobnost da sebi

pomogne, uvodi ga sve dalje u ponašanje koje želi da promeni. Svete vrednosti se odbacuju dok plima sramote, krivice i zbrke preplavljuje njegov život.

Četvrta i završna faza je promenjeno sećanje. Zavisnik počinjen da ponovo piše svoju istoriju, fabrikujući prošlost koja mu dozvoljava da se oseća bolje u svojoj sadašnjosti.

Razmotri i ovo: Šta Pavlov opis unutrašnjeg haosa, izazvanog grešnom prirodom, govori o uzaludnosti varanja samoga sebe? Koji osnovni problem muči Pavla? Za koji nadu se hvata u svojoj nesigurnosti?

III. Pomoć sa Neba

(Razmotri tekst u Zahariji 3,4-10; 4,6; Jovan 16,5-15. u svom razredu!)

Samo za učitelje: Jedan deo Biblijskog komentara je posvećen kratkom razmatranju dela koje se mora obaviti kada budemo „u Hristu“. Da bismo uzrasli u Hristu, nama je neophodna unutrašnja sila Svetoga Duha koji živi u nama.

Niko ne može čitati delo blagodati u Zahariji 3,4-10. da ne bude dirnut čuđenjem i zahvalnošću. Možete li zamisliti da stojite pred Bogom, optuženi i krivi, čekajući kaznu koju ste zaslužili, i da čujete Boga kako govori: „Uklonio sam tvoje bezakonje od tebe i odenuću te u nove haljine!“ (Vidi Zaharija 3,4!)

Međutim, Bog se nije zaustavio očistivši Isusa; On ga poziva na poslušnost (Zaharija 3,7). Možda je upravo poslušnost tačka na kojoj hrišćansko putovanje postaje naporno.

Bog se postarao da ukloni greh i sramotu ljudskog roda, On je to učinio putem života, smrti, uskrsenja i uznesenja svoga Sina Isusa. Međutim, to ne znači da su ljudska bića sada savršena. Da bismo

uzrasli u Isusu Hristu (Efescima 4,15), nama je potrebno neprestano unutrašnje obnavljanje. Uostalom, Isus se uzneo na Nebo, ali nas nije ostavio bespomoćne. Prema tekstu u Jovanu 16,8. Sveti Duh nas osvedočava u greh, u pravednost i u sud. Osim toga, On nas vodi u svaku istinu (Efescima 4,13), otkriva nam Božje tajne (Efescima 4,13) i slavi i Oca i Sina preko nas (Efescima 4,14.15).

Isto onako kao što je Hram mogao da bude dovršen samo uz pomoć Svetoga Duha i Njegove sile (Zaharija 4,6), to se događa i u našem životu, koji treba da postane duhovno boravište Boga.

Razmotri o ovo: Koji deo procesa spasenja je Bog prepustio ljudskim rukama? Zašto smo skloni da uvećavamo žrtvu Isusa Hrista i da umanjujemo delo Svetoga Duha? Kako nam Sveti Duh pomaže da rastemo iz dana u dan?

KORAK 3 – PRIMENI

Pitanja za razmišljanje:

1. Kako bismo mogli da neposredno iskusimo dar spasenja simbolički predstavljeno glavnjom istrnutom iz ognja u Zahariji 3,2? Kako možemo steći siurnost da smo zaista spaseni? Da li je delo spasenja trajno? Objasni!
2. Uzevši u obzir sve što je Bog učinio za nas uklanjajući naše bezakonje – naše namerno promašivanje cilja – zašto nastavljamo da grešimo? Kako znamo da napredujemo na putu sličnosti sa Hristom? Koje reči opomene nam upućuje tekst u 1. Korinćanima 10,12?

Pitanja za primenu:

Čitaj tekst u Efescima 2,8-10. i onda odgovori na donja pitanja. U svojoj Poslanici Efescima Pavle je osvetlio Isusovo delo u korist ljudskog roda tako da njegovi čitaoci mogu pravilno razumeti i radosno prihvatiti svoj položaj u Hristu.

1. Razmisli za trenutak o najlepšim darovima koje si dobio u životu. Navdi tri takva dara i od koga si ih dobio. Da li je ijedan od njih dobijen od potpunog stranca? Da li je neki došao od poznanika? Da li je neki došao od nekoga koji te voli? Ima li neke razlike u tome od koga su darovi dobijeni? Zašto?

2. Mnogi darovi koje smo dobili u životu dolaze od osoba koje dobro poznajemo, osoba koje nas vole. Iako prekrasna dela stranih osoba mogu da preobrazu naš život, darovi koji se temelje na odnosu ljubavi nekako nam izgledaju dragoceniji. Kako pravilan odnos sa Bogom doprinosi da nam dar Hristove žrtve izgleda dragoceniji?

KORAJ 4 – STVORI

Samo za učitelje: Ispričaj sledeću istinitu priču u razredu i odgovori na pitanja koja se pojavljuju na listi praktičnih odgovora u vezi sa istinama koje smo naučili u ovoj pouci.

Jason i Ruža su se sprijateljili u gimnaziji i uskoro postali najbolji prijatelji. Nije bilo ništa romantičnoga u njihovom odnosu. Jason je bio brat kojega je Ruža uvek priželjkivala. Ruža je bila zanimljiva osoba koja je činila da se Jason oseća ugodno. Jason je imao velike probleme u svom domu, tako da mu je prijateljstvo s Ružom bilo željeni odmor.

Kada su se bolje međusobno upoznali, Ružu su počeli da zabrinjavaju Jasonovi napadi mračnog raspoloženja. On se čak jednom prilikom bavio mislima da izvrši samoubistvo. Kada se njihov odnos učvrstio, on je čak otvoreno izjavio da želi da završi svoj „beskorisni život“.

Ruža je uspevala u većini slučajeva da ga odvraći od toga, ali jednoga dana nije uspela. Godinama posle toga i dalje oseća krivicu zbog svoje nesposobnosti da spase Jasona, zbog svoje odluke da nikome ne govori o njegovoj odluci. Ona je optuživala sebe zbog njegove smrti.

1. Kada bi Ruža danas došla u vašu crkvu, kakvu vrstu utehe biste joj mogli ponuditi? Koju utehu biste mogli naći u pouci za ovu sedmicu?
2. Kako biste pomogli Ruži posle bogoslužjenja, kada izađe iz vaše crkve i vrati se u svoj život?

Deseta pouka

Ključni tekst: Luka 15,11-31.

Učenik će:

Saznati: (1) Raspravljati o očevom odgovoru samovoljnom, izgubljenom sinu koji želi da napusti dom i (2) njegov odgovor na povratak sina za razliku od odgovora starijeg brata.

Osetiti: Shvatiti osećanje saučešća koje otac pokazuje prema grešniku koji se vraća, budeći slična osećanja i u našem srcu.

Učiniti: Voleti sebe i druge zbog oprostjenja i saučešća koje nam Bog daje.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Otac koji oprašta

A. Kako otac odgovara na zahtev sina da uzme pola imanja i da ode iz kuće?

B. Kakvo je očevo držanje prema sinu za vreme njegove odsutnosti?

C. Kako je otac dočekao sina kada se vratio? Kako je reagovao stariji brat?

II. Osetiti: Otvoreno srce

A. Kako divljenje prema Božjem srdačnom prijemu grešnika koji se kaju, a mi smo upravo dobar primer takvih, utiče na naše držanje prema smima sebi i prema drugima koji su pali u greh?

III. Učiniti: Voleti Božjom ljubavlju

A. Šta treba da učimo da bismo ponudili ljubav i saučešće drugima, umesto hladne osude starijeg brata?

B. Koga u našoj crkvi ili porodici poznajemo kojemu je potreban srdačan prijatelj pun ljubavi, i kako bismo mogli postati takav prijatelj?

Sažetak: Otac je sinu dao slobodu izbora kada je hteo da napusti dom, ali je stalno iščekivao njegov povratak. Otac je pokrio prijavu haljine sina svojim bogatim ruhom i radovao se sinu koji je bio mrtav i sada oživeo.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Priča o izgubljenom sinu pokazuje Božje milosrdno držanje prema svojoj izgubljenoj deci. Bog ne samo da željno dočekuje i prima pokajane grešnike, već ih i iščekuje i izlazi im u susret dok su još daleko od doma, oblačeći ih u svoje oprostene i ljubav.

Samo za učitelje: Priča o izgubljenom sinu je treća priča u 15. poglavlju Evanđelja po Luki. Isus je ispričao tri priče da bi prikazao tri vrste izgubljenih.

U prilici o izgubljenoj ovci izgubljena ovca nije u stanju da se vrati bez pomoći. U priči o izgubljenom novcu, izgubljeni novac nema ni pojma

o tome da ga neko traži. U priči o izgubljenom sinu, izgubljeni ne samo da zna da je izgubljen, već zna i kako da se vrati kući.

Početna aktivnost: Načini od papira obor za svinje i nekoliko svinja od papira.

Zatraži od vernika da navedu grehe koji su izgubljenog sina odveli u obor za svinje. Napiši svaki greh na svinju od papira i stani je u obor. Neki od greha mogu da budu: pohlepa, sebičnost, buntovništvo, rasipnost, nepromišljenost, ludost.

Rasprava: Zatraži od vernika da misle o gresima koji se nalaze u njihovom oboru. I upravo kao što je otac u priči oprostio sve grehe svome sinu, tako i naš nebeski Otac oprašta nama kada mu se vratimo.

KORAK 2 – ISTRAŽI

Biblijski tekst: „Jer ovaj moj sin bješe mrtav, i oživlje; izgubljen bješe i nađe se; i stadoše se veseliti!“ (Luka 15,24)

Samo za učitelje: Kada neko površno čita priču o izgubljenom sinu, ne razmišljajući mnogo, priča je kratka i jednostavna. Sin ostavlja svoje prednosti, nosi novac svoga oca, postaje utelovljenje poslovice da se „lud i novac brzo rastaju“, postaje siromašan, i tek kada mu hrana za svinje postane privlačna dolazi sebi i vraća se kući.

U ovom vrlo jednostavnoj priči kriju se duboke zamisli bitne za razumevanje velike blagodati i oprostjenja koje nam je ponuđeno od Božje strane.

Komentar Biblije

Priča o izgubljenom sinu se može podeliti u četiri dela koja imaju svoje mesto u povratnom putovanju grešnika Bogu.

I. Gubitak izgubljenog sina (Razmotri tekst u Luka 15,11-32. u razredu!)

Ovaj gubitak je u stvari obostran.

Bog je izgubio svoje dete! Tekst u Jovan 3,16. kaže nam da Otac toliko voli svoju decu da mu je gubitak deteta nenadoknadiv, pa je zato i poslao Isusa da umre umesto nas.

Dete je izgubilo svoga Oca. Greh nas razdvaja od Boga. Isaija kaže: „Već bezakonja vaša rastaviše vas od Boga vašega!“ (Isaija 59,2) U priči o izgubljenom sinu, sin se namerno izgubio. Samovolja i danas dovodi do toga da protraćimo svoj život na stvari ovoga sveta, usredsređujući se na ono što je materijalno na štetu onoga što je duhovno.

Uzmi u obzir i ovo: Koliko se „izgubljeni predmet“ u ovoj priči razlikuje od „izgubljenog predmeta“ u priči o izgubljenoj ovci (Luka 15,4-7) i izgubljenom novcu (Luka 15,8-10)?

II. Iskusiti posledice greha

Imajući na raspolaganju novac svoga oca, izgubljeni sin ga troši na svoja zadovoljstva i zabavu i baca se bezglavo u greh, rasipajući celo svoje nasledstvo na zabavu, piće, i lake žene. Sada žanje posledice. Posledica ima mnogo. Greh ga košta ne samo finansijske podrške, već i dostojanstva, samopoštovanja, ugleda, neporočnosti i čiste savesti. Čovek žanje što je posejao! Onaj koji seje da bi zadovoljio svoju grešnu prirodu, požnjeće propast od te iste grešne prirode. Onaj koji seje za bi ugodio Duhu, od Duha će požneti večni život (Galatima 6,7.8).

Zapazite da je sin, kada je upao u nevolje, zatražio pomoć od građana te zemlje, umesto od oca. Građani ga nisu voleli! Građani su ga iskorišćavali da za malu platu radi teške poslove u vreme ekonomske krize, nudeći mu samo posao sa svinjama. Možda je građanin bio jedan od njegovih „prijatelja“ koji je učestvovao u rasipanju njegove imovine. Kada je nestalo novca, sin se pouzdao da će se prijatelji setiti njegove velikodušnosti iz dobrih vremena. Više je nego moguće da su građani znali čiji je on sin. Možda se sin čak i nadao da će mu ime njegovog oca osigurati neki kredit za preživljavanje. Ali, glad je vladala u zemlji, i više nije bilo važno ko je on i ko mu je otac. Sinu je preostala samo jedna mogućnost izbora: umreti od gladi ili čuvati svinje. I tako sin bogatog čoveka, rođen da uživa prednosti bogatstva i vlasti, sa slugama koje će ispunjavati svaku njegovu želju, nalazi sebe u oboru sa svinjama kako spava i jede s njima. Kako brzo se sve u životu može promeniti, a posebno kada činimo ono što znamo da je pogrešno!

III. Putovanje natrag kući

Putovanje kući sastojalo se od nekoliko prethodnih koraka. Međutim, pre nego što je izgubljeni sin mogao da predzme i te korake, bilo je potrebno da ga nešto pokrene. Nešto je moralo da se dogodi u sinu pre nego što odluči da se vrati kući. Biblija kaže da je došao k sebi – drugi način da se kaže da je pao na samo dno. Ili, u njegovom slučaju, na prljavo tlo obora svinja.

Na njegovom emocionalnom dnu, pogledao je sebe pošteno, uzeo u obzir razliku između svojeg sadašnjeg stanja i života u očevoj kući. Kako bismo ikada mogli pokušati na postignemo nešto bolje ukoliko sebe ne pregledamo pošteno i jasno vidimo dokle smo spali?

Priznao je sebi da je učinio veliku grešku – da je zgrešio Nebu i svom ocu. Vrlo često ni mi ne sagledavamo svoje greške sve dok posledice ne ugroze naš život.

Shvatio je svoju nedostojnost, što mu je pomoglo da shvati koliko mu je otac potreban. Slično tome, i mi treba da shvatimo svoju potrebu za našim nebeskim Ocem.

Krenuo je na delo. Razmišljati o svom položaju i jasno shvatiti svoj položaj nije još ni izdaleka dovoljno. To nas neće odvesti ni korak dalje ukoliko ne iskoristimo svoje razmišljanje. Moramo ustati i izaći iz obora za svinje! Sin je ustao i krenuo na putovanje prema kući svoga oca.

Neko bi mogao da kaže da su njegove pobude da se vrati ocu bile potpuno materijalističke. Mislio je o onome što može dobiti tim činom. Uostalom, sam je rekao da čak i sluge u domu njegovog oca prolaze bolje od njega. Međutim, nešto dramatično i postepeno događalo se na putu kući. Razlozi koji su ga pokrenuli da pođe sada su se promenili. U vreme kada je stigao kući, gledao je sebe ne kao naslednika nego kao slugu. Zaista, nije se čak osećao dostojan da se zove sinom. I kao što je bilo s njime, treba da bude i s nama. Naši razlozi i pobude da dođemo Bogu treba da se menjaju, da postanu nesebične, u vreme kada se Njemu približimo.

Razmotri i ovo: Zašto je preduzimanje tih prethodnih koraka tako važno u našem vraćanju nebeskom Ocu? Šta promena u držanju izgubljenog sina i promena njegovih pobuda govore i nama o važnosti poniznosti dok se vraćamo Ocu? Zašto se naše pobude i gledanje na same sebe menjaju dok se vraćamo nebeskom Ocu? Šta je to u putovanju prema Njemu što ima snagu da nas promeni i preobrazi?

IV. Sjedinjenje s Ocem

Dok je sin još bio prilično daleko od kuće, otac ga je video. Otac nije čekao da sin sam pređe celi put dio kuće. Otac mu je potrčao u susret!

Očevo postupanje u priči je prekrasna slika dobrodošlice koju nam Bog ukazuje kada se vraćamo u tor. Bog ne čeka da pređemo celi put – On izlazi da nas dočeka tamo gde smo. Bog nas ne stavlja na probu kada mu se vraćamo pokajnički, žalosni zbog svojih greha. Obnavljanje položaja je neposredno. Bog nas odmah vraća na položaj svoje dece. Nema pitanja, nema krivice, nema onoga našega: „Pa, zar ti nisam unapred rekao!“

Uzmi u obzir i ovo: Kada izgubite nešto vredno i onda ga ponovo nađete, kako se osećate? Na koji način to može da bude maleni predukus onoga što Bog oseća kada se jedno od Njegove dece, koje je bilo izgubljeno, ponovo nalazi? Kako bi trebalo da nas to nadahne da se vratimo kada se udaljimo od Njega?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Iako je priča o izgubljenom sinu prvenstveno priča o mlađem sinu, i stariji sin igra značajnu ulogu. Stariji sin je uvek bio poslušan i vredan, i nikada nije javno pokazao nepoštovanje prema svom ocu. Međutim, stariji sin je ljut kada se mlađemu ukazuju počasti prilikom povratka.

Pitanja za razmišljanje i primenu:

1. Priča o izgubljenom sinu pokazuje da nisu svi srećni kada se izgubljeni sin pokajnički vraća kući. Kako bismo mogli da primoramo sebe da na grešnike gledamo isto onako kao i otac na svog izgubljenog sina?
2. Na kraju priče, koji sin je bio izgubljen? Zašto?

3. Kako bismo mogli postati pažljiviji da ne osuđujemo druge koji žele da se vrata Bogu?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Ima mnogo vrednih pouka koje se mogu izvući iz ove priče:

- * Bog traži i prima grešnike.
- * Mi smo odgovorni za svoje pogrešne odluke.
- * Grešnik može da se vrati Bogu ukoliko to želi.
- * Odvajanje od Boga donosi patnje.
- * Život daleko od Boga je protraćen život.
- * Moramo biti ponizni u duhu ako želimo da se vratimo Bogu.
- * Čak i u dobrim porodicama deca mogu da zalutaju s puta.
- * Nerazumne odluke u mladosti mogu da izazovu žalost i nevolje.
- * Ima mnogo obora za svinje u ovom životu koje moramo izbeći.

AKTIVNOSTI:

Podseti vernike na aktivnosti u oboru za svinje. Šta bi se moglo napisati o njima i njihovim svinjama u slučaju da obor za svinje nije pripadao izgubljenom sinu već njima samima?

Jedanaesta pouka

Ključni tekst: Matej 22,1-14.

Učenik će:

Saznati: Istražuj na koji način priča o carevoj večeri sadrži elemente istražnog suda!

Osetiti: Razmotri osećanja i držanja koja su navela na odbijanje carevog poziva na svadbenu večeru i držanja cara kao odgovor na odbijanje.

Učiniti: Prihvati pozivna Božju svadbenu večeru i poslušno obuci odeću koja ti je ponuđena.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Suđenje na gozbi

A. Kako se moglo dogoditi da priča o Božjoj proslavi sklapanja braka sadrži i opis nasilja koje su iskusili Božji glasnici, ali i oni koji su odbili da obuku svečanu odeću?

B. Ko su pravi slavljenici na gozbi i zašto?

II. Osetiti: Neželjeni gosti

A. Držanja i osećanja su vrlo različita u ovoj priči i mi ćemo iskusiti jedan broj od njih, jer smo i mi pozvani da na istu svadbenu večeru.

S kakvim držanjem odlučujemo da dočekamo poziv koji nam Bog upućuje?

III. Učiniti: Dostojan da budeš izabran

A. Kako treba da reagujemo na dar odeće koji nam je besplatno ponuđen kao gostima na svadbi?

Sažetak: Svi su pozvani na carevu svadbenu večeru, ali nisu svi prihvatili poziv. Među onima koji su odlučili da se pokažu na svadbi, neki su odlučili da ne nose ponuđenu odeću: Hristovu odeću pravednosti. Nije dovoljno prihvatiti poziv; moramo imati i odgovarajući odeću.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rasteњу: Hristova pravednost je jedina odeća koju je Nebo pripravilo grešnom ljudskom rodu, i mi je moramo svesno oblačiti svakoga dana ukoliko se nadamo da večeramo s Carem.

Samo za učitelje: Podeli sledeće razmišljanje o ideji o dobijanju nečega zabadava, možda navodeći vernike da razgovaraju o tome koliko dobijanje darova utiče na njihove navike prilikom kupovanja. Cilj ovog dela pouke je da navede vernike da razmišljaju o sili koju nam Božji dar odeće Hristove pravednosti nudi!

Besplatno! To je reč koja većinu kupaca upućuje prema trgovinama u kojima je većina robe precenjena. Dati nekoliko predmeta zabadava, a onda ostalu robu zaceniti toliko da nadoknadiš gubitke izazvane darovima! „Besplatno“ navlači kupce, koji onda kupuju drugu robu označenu natpisom „rasprodaja“.

Kupci su sa svoje strane prozreli trgovačke trikove, a posebno one koji se nude preko interneta. Kupac preko interneta bi sve hteo zabadava. Ako jedna firma ponudi besplatno neku robu preko interneta, zar bi ostale slične firme mogle i smele izostati sa sličnim ponudama?

Gugl, internetska velika firma, nudi stotinu raznih internetskih službi, a većina od njih je besplatna svakome koji ima kompjuter i internet. Njihova formula je vrlo jednostavna. Ponudi nešto besplatno i ljudi će se već uhvatiti na lepak.

Internetska reklamna služba je nedavno otkrila privlačnu snagu reči „besplatno“, ali još mnogo pre nego što smo bili stvoreni, Bog je znao kakav će ona uticaj imati na nas.

Razmotri i ovo: Bog je grešnom ljudskom rodu ponudio dar epskih prorocija: Isusova smrt je platila cenu za naše grehe, dok je Njegov bezgrešni život pokrio naš grešni život. Kakvo je držanje zauzela većina pripadnika ljudskog roda prema ovom posebnom daru blagodati? Zašto više ljudi nije prihvatilo ovaj „besplatni“ dar?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Komentar Biblije

I. Darovani dar

(Razmotri tekst u Mateju 21; 1. Mojsijevoj 12,1-3; i 2. Mojsijevoj 19,1-5. u razredu!)

Samo za učitelje: Ovaj deo pouke s komentarom Biblije ispituje ukratko duge odseke istorije Izrailja kao Božje posebne neveste. Ona

ispituje i puninu Hristove pravednosti i karakteristike Njegove pravednosti koji je čine preko potrebnom za naše spasenje.

U Mateju 21 mi se srećemo sa Isusom u posebnom obliku. Od početka do kraja, poruka celog poglavlja se može sažeti u 43. stihu, Isusovom objašnjenju priče o nevernim vinogradarima: „Zato vam kažem da će se od vas uzeti carstvo Božje i daće se narodu koji njegove rodove donosi.“

Upravo je Bog prvi pozvao Avraama, njihovog pretka, obećanjem o blagoslovima: „I učiniću od tebe veliki narod i blagosloviću te, i ime tvoje proslaviću i ti ćeš biti blagoslov. I blagosloviću one koji tebe uzblagosiljaju, i prokleću one koji tebe usproklinju, i u tebi će biti blagoslovena sva plemena na zemlji.“ (1. Mojsijeva 12,2.3)

Bog potvrđuje taj zavet prolikom davanja Deset zapovesti na Sinaju (2. Mojsijeva 19,1-5). Bog je obećao da će staviti svoj Duh u srce svoga izabranoga naroda tako da može da drži Njegove zakone i pravila, da drže zavetna obećanja.

Trebalo je da Izrailjski narod bude Božja posebna riznica, narod sveštenika koji služe kao Božji primer pravednosti i blagoslova u grešnom svetu. Međutim, slično prvobitnom pozivu na svadbenu večeru (Matej 22,3), mnogi olako uzimaju poziv, odlučujući da idu svojim posebnim putem. Naravno, mnogi su bili verni Isusu, i to su oni koji su oblikovali jezgro prve Crkve.

II. Potpuno pokriveni

(Razmotri tekst u Mateju 22,8-10 i Kološanima 2,9.10 u razredu!)

Deo pouke za utorak snažno naglašava da će mnogi takozvani hrišćani gledati s potcenjivanjem na one koji stanuju iza ograda i na putevima i koji dobijaju pravo da uđu na carevu svadbenu večeru. Ali, kao što pouka naglašava, niko među nama nije osposobljen da sudi onima koji su ušli na svadbenu večeru.

Osim toga, sam ca je postavio uslove za ulazak na svadbenu večeru: dođite odeveni u ponuđenu odeću. Treba ovde da zapazimo da ništa nije zanemareno na odeći. Ona je bila potpuna: savršeno prilagođena svakom gostu. Bez obzira na njihovo poreklo ili položaj u životu, kada su su ušli na svadbu, svi gosti su izgledali kao da tu i pripadaju, kao da su carevi podanici. I zaista, bili su to.

Tekst u Kološanima 2 kaže: „Jer u njemu živi svaka punina božanstva tjelesno. I da budete ispunjeni u njemu koji je glava svakome poglavarstvu i vlasti.“ (Kološanima 2,9.10) To je potpunost koja nas pokriva kada se obučemo u Hristos karakter. Pokrivalo koje car nudi nije nikakvo obično odelo.

SDA Bible Commentary objašnjava puninu u Isusu koja nam je ponuđena: „U sferi Hista, čovek ne samo da može da vidi svoj cilj savršenstva, već može da primi i snagu da ga dostigne. Kada prihvatimo Njegovu midrost postajemo mudri. Svakodnevnim razgovorom s Njime sličnost Božanskome postaje stvarnost ljudske duše. Nema ništa u ovom životu ili u večnosti što čovek ne može da primi duhovnim sjedinjenjem sa Hristom.“ (SDA BC 7,202)

Razmotri i ovo: Život Isusa Hrista donosi sve Božje blagoslove kao svoju pratnju. Kako da osiguramo sebi pristup Božjoj punini svakoga dana?

III. Njegova pravednost
(Razmotri tekst u Mateju 22,11-14. i Mateju 25,1-13. u razredu!)

Bez obzira koliko je velika Božja ponuda blagodati, neće svi odlučiti da je prihvate. U stvari, Isus ju je na najbolji način objasnio kada je rekao: „Uđite na uska vrata, jer su široka vrata i širok put što vode u propast, i mnogo im ima koji njime idu. Kao što su uska vrata i tijesan put što vode u život, i malo ih je koji ga nalaze.“ (Matej 7,13.14) „Malo“ onih koji su ovde spomenuti, izjednačuju se s malo onih koji su izabrani (Matej 22,14).

Jedan čovek je stigao na svadbenu večeru bez carske odeće. Propustio je da se pripremi za taj događaj, iako je bilo pripremljeno sve što mu je bilo porebno. Ovaj čovek predstavlja takozvane hrišćane koju su odlučili da nose svoju vlastitu pravednost umesto Hristove. Ali, ima i nešto više u Hristovoj pravednosti nego samo pravednosti. Razmotri reči koje je apostol Pavle uputio Korinćanima: „Iz kojega ste vi u Hristu Isusu, koji nam posta premudrost od Boga i pravda i posvećenje i izbavljenje.“ (1. Korinćanima 1,30)

Isus je naša pravednost, posvećenje i otkupljenje.

Razmotri i ovo: Definiši pravednost, posvećenje i otkupljenje! Razgovaraj o tome postoji li ijedna faza našeg spasenja koju je Bog prepustio nama. Kako to shvatanje menja značenje šta znači biti pokriven Hristovom pravednošću?

KORAK 3 – PRIMENI

Pitanja za razmišljanje:

1. Čitaj tekst u Filibljanima 3,8.9! Prema tim stihovima, šta je bila pokretačka snaga u Palvovom životu? Da li je i tebi stalo do toga da budeš „u Hristu“? Šta te je sprečilo da ne budeš potpuno u Njemu?
2. U priči o svadbenoj večeri, car ispituje, proverava, čoveka odevenog u pogrešnu odeću i izriče presudu nad njime. Uzimajući u obzir da Bog upravo ispituje izveštaje o celom ljudskom rodu u taj veliki antitipski dan pomirenja, šta bi trebalo da činiš upravo sada? Kako bi trebalo da živimo?

Pitanja za primenu:

1. Pročitaj tekst u Jovanu 15,1-8! Koji savet Isus daje svojim učenicima da im pomogne da ostanu duhovno živi i plodonosni? Šta to znači nastavati u Hristu?

2. Ispitaj svoj duhovni put sa Bogom? Navedi tri stvari koje možeš da učiniš sledeće sedmice da bi produbio svoju bliskost sa Isusom Hristom!

Pitanja za svedočenje:

1. Propovedanje istine se najbolje može činiti u kontekstu odnosa ljubavi. To je način na koji je Isus pokušavao da dosegne srca. On je upoznavao ljude, zadovoljavao njihove potrebe, a onda on je otkrivao istinu. Kako biste mogli pomoći svojim prijateljima da iskuse mir koji dolazi od prihvatanja Hrista kao Spasitelja i počivanja u Njegovoj pravednosti? Kako bi mogao da objaviš tu istinu u Hristovom duhu?

2. Šta bi rekao pripadnicima porodice koji veruju da im Hristovo pokrivalo dozvoljava da uživaju u životu čineći sve što im se dopada?

Samo za učitelje: Navodimo veoma izazovan citat iz Duha proroštva, napisan pre više od stotinu godina. Pročitaj ga u razredu i povedi raspravu o pitanjima koja slede. Cilj te vežbe je da se otkrije šta je navelo Elen G. Vajt da napiše te reči kritike religije koju praktikuju neki vernici u toku vremena koje je danas poznato kao vreme Velikog probuđenja sredinom devetnaestog stoleća:

„Ispovedanje religije je postalo popularno u svetu. Vladari, političari, pravnici, doktori, trgovci, pridružuju se crkvama kao sredstvu da pribave postovanje i poverenje društva i da unaprede svoj svetovne interese. Na taj način žele da prikriju sve svoje nepravedne transakcije pod maskom ispovedanja hrišćanstva. Razne religijske

zajednice, ojačane bogatstvom i uticajem tih krštenih svetovnjaka, smatraju da su napredovale u popularnosti i ugledu. Prekrasne crkve, ukrašene na najekstravagantniji način, grade se na popularnim avenijama. Vernici se ukrašavaju skupom i pomodnom odećom. Velike plate se daju talentovanim pastorima da zabavljaju i privlače narod. Njihove propovedi ne smeju da diraju omiljene grehe, već da budu ugodne i slatke pomodarskim ušima. Ovi pomodni grešnici se upisuju u crkvene knjige, a pomodni gresi se prikrivaju prividnom pobožnošću." (GC 386)

Razmotri i sledeće:

1. Koliko je prikladna ova poruka za sadašnje vreme?
2. Kako hrišćani treba da odgovore na takve postupke? Treba li te probleme prepustiti Bogu da ih reši u vreme velike žetve? (Matej 13,30) Ili, hrišćani treba da viču glasno i ne ustežući se? (Isaija 58,1) Zašto tako misliš?
3. Kako bi mogao da pomogneš onima koji nose pogrešnu odeću da se obuku u odeću Hristove pravednosti?

Dvanaesta pouka

Ključni tekst: Psalam 22,16.18.

Učenik će:

Saznati: Ispitaj značenje povezano s odećom u raznim događajima u kojima je i Isus bio umešan.

Osetiti: Udubi se u emocionalni kontekst u kojemu su se događali ti događaji i kako te emocije osvetljavaju ljudski i božansku prirodu Isusa Hrista.

Učiniti: Sledi Hristov primer ponizne, nesebične službe.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Ljudsko ruho

A. Šta je donelo izlečenje ženi koja se dotakla Hristove odeće?

B. Koju neželjenu poruku je prvosveštenik poslao kada je razderao svoju odeću pošto je ispitivao Hrista?

II. Osetiti: Čovek i Spasitelj

A. Mi ne možemo osetiti da nas je napustila isceliteljska sila, ali, koje emocije s kojima se možemo izjednačiti je Hristos pokazao kada je izlečio ženu od njene teške bolesti?

B. Kako se morao osetiti Hristos kada su ga odenuli kao slugu? Kako kada je bio odeven u carsku odeću i ismejavan? Ili, kada je visio bez odeće na krstu?

III. Učiniti: Hristova poniznost

A. Na koje načine bismo mogli da sledimo Hristov primer ponizne službe i žrtve?

B. Ima li trenutaka kada nas ljudi ismejavaju i kada nam se rugaju? Kako treba da odgovorimo?

Sažetak: Hristos je kao čovek nosio odeću. Nedostatak odeće je označavao niži stalež ili poniženje, kojemu se podložio zbog nas. Iako je bio naš Stvoritelj i Car svemira, On je ponizno podnosio ruganje i uvrede visokih sveštenika i neznabožačkih vojnika.

KORAK 1 - MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastezanju: Iako smo često spremni da sudimo po izgledu, zapisi o Isusu nas pozivaju da svet gledamo na drugačiji način. Oni nas pozivaju da gledamo i Boga kako deluje na način koji nismo očekivali, ali koji ga stavlja u nadređen položaj, kao što pokazuju biblijska proročanstva.

Samo za učitelje: Mi često sudimo ljude po odeći. Možda zaista na taj način možemo kazati nešto o njima i o njihovom radu, ali moramo biti vrlo pažljivi kako ocenjujemo vrednost i srce drugih prema njihovom izgledu.

Da biste istražili tu zamisao u razredu, pronađite mnogo fotografija ljudi, možda iz časopisa i novina, i zatražite od vernika da ih ocene. Ako je moguće, donesite i fotografije koje bi mogle da navedu

vernike na pogrešne ocene, a onda ispričajte istinitu priču koja se krije iza svake fotografije.

Kada razmatrate glavne ličnosti u pouci za ovu sedmicu, postavite sledeća pitanja: Kako bismo ih ocenili ako bismo morali da ih ocenjujemo po odeći koju nose? Gde bismo ih postavili?

Kako bismo gledali na ženu koja je dodirnula Isusa, kako na Isusa koji je oprao noge svojim učenicima, ako se uporedi sa sveštenicima i vojnicima koji su izgledali moćni i silni, bar po izgledu? Bog ne sudi po izgledu; On gleda na srce. Tako bismo morali i mi činiti kada se naš duhovni vid prosvetli uljem blagodati.

Početna aktivnost: Pokaži slike raznih ljudi odevenih na razne načine i zatraži od vernika da ih opišu, oslanjajući se na odeću. Daj dovoljno vremena za raspravu i razmenu ocena slika. Navedi razgovor na to šta možemo i šta ne možemo kazati o ljudima na temelju njihove odeće. Razmotrite i izveštaje u pouci na isti način. Spoljašnji izgled može da prevvari i mi moramo biti vrlo pažljivi da ne izgubimo iz vida Boga i Njegova dela zato što smo se uskladili sa svetom i njegovim načinom ocenjivanja po izgledu.

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Biblijska pouka za ovu sedmicu daje nam na uvid pet slika iz Isusovog života. Ako je razred veći, podeli vernike u pet grupa i odredi svakoj grupi po jednu sliku koju treba da istraži, zamišljajući kako se svaka osoba umešana u događaje morala osećati i kako je reagovala na zbivanja. Neka svaka grupa da svoj izveštaj kako je odgovorila na pitanja. Za manje razrede, izaberite jednu ili dve osobe iz pouke da ih razmatrate.

Pripremi primerke knjige Čežnja vekova za vernike.

Komentar Biblije

I. Dodir vere – bolesna žena

(Razmotri u razredu tekst u Marku 5,24-34. i u Luki 8,43-48. Pregledaj i poglavlje pod naslovom „Dodir vere“ u knjizi Čežnja vekova!)

Razmotri i ovo: Izaberi jednu ličnost u izveštaju i zamisli kako se morala osećati u opisanom položaju.

- * Da li je Isusova odeda imala moć da isceljuje? Zašto je za ženu bilo važno da dodirne skut Isusove odeće?
- * Zašto je Isus nije pustio da se izgubi u mnoštvu posle isceljenja?
- * Šta smo saznali o Isusu na temelju ove priče?

II. Oprao je njihove noge

(Razmotrite tekst u Jovanu 13,1-16. u razredu. Pregledajte i poglavlje pod naslovom „Sluga slugama“ u knjigi Čežnja vekova!)

Razmotri i ovo: Izaberite jednu ličnost u izveštaju i zamislite kako bi se osećala i tom položaju!

- * Šta znači što je Isus pokazao svojim učenicima „punu meru svoje ljubavi“ time što im je oprao noge? (Jovan 13,1)
- * Zašto je važno za Božji narod da sledi Isusov primer i da obavkja pranje nogu? Koju vrstu delatnosti i službe predstavlja pranje nogu? Kako nas pranje nogu uči da služimo bližnjima?
- * Šta smo naučili o Isusu na temelju ovog izveštaja?

III. Prvosveštenik razdire svoje haljine

(Neka razred razmotri tekst u Mateju 26,59-68. Pregledajte i poglavlje pod naslovom „Pred Anom i Kajaфом“ u knjizi Čežnja vekova!)

Razmotri i ovo: Izaberi jednu ličnost iz teksta i zamisli kako se morala osećati u tim zbivanjima!

- * Zašto je Isus imao tako težak odnos s verskim starešinama?
- * Da li je Isusovo pokoravanje tom suđenju značilo da i mi uvek moramo pokorno da ćutimo kada se suočavamo s nepravdom?
- * Šta smo naučili o Isusu na temelju ovog događaja?

IV. Ruganje Caru

(Razmotrite tekst u Mateju 27,27-29. i u Marku 15,17-20 u razredu. Pregledajte i poglavlje pod naslovom „U Pilatovoj sudnici“ iz knjige Čežnja vekova!)

Razmotri i ovo: Izaberi jednu ličnost iz ovog izveštaja i zamisli kako bi se osećala u tom položaju.

- * Šta simbolički predstavljaju razni delovi odeće koju je Isus nosio?
- * Zašto su vojnici bili tako revnosni da ponižavaju Isusa?
- * Šta smo naučili o Isusu iz ovog izveštaja?

V. Bacanje kocke za Njegovu odeću
(Razmotrite u razredu tekst u Jovanu 19,23.24. i u Mateju 27,35.
Pregledajte i poglavlje pod naslovom „Golgota“ u knjizi Čežnja
vekova!)

Razmotri i ovo: Izaberi jednu ličnost u izveštaju i zamisli kako bi se
osećala u tom položaju!

* Koliko često se Bog služi ljudima koji ga ne poznaju da ispuni svoje
namere u svetu? Zašto je to tako?

* Razmisli o mnogim proročanstvima koja su se ispunila u Isusu! Šta
njihovo ispunjenje znači za tebe?

* Šta smo naučili o Isusu iz ovog izveštaja?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Neka vernici rečima opišu sliku koju su stvorili o
Isusu u toku proučavanja pouke za ovu sedmicu.

Aktivnost: Neka grupe vernika jednom rečju daju odgovor na pitanje
šta su naučili o Isusu iz događaja opisanih u pouci.

Pitanja za primenu:

1. Izgleda da smo uvek u iskušenju da druge sudimo po izgledu.
Kako bismo mogli naučiti da to ne činimo i da prema ljudima
postupamo s poštovanjem, bez obzira na njihov izgled?

2. Razmotrite Isusov odnos prema moćnicima. Pošto je bio spreman da bude sluga i da se ponizi, ljudi su ga ponižavali, tlačili, odbacili i na kraju ubili. To su učinile upravo političke i verske starešine Njegovog vremena. Kako danas treba da se mi odnosimo prema moćnicima i sistemima vlasti?

3. Kada razmatramo starozavetna proročanstva koja je Isus ispunio u svom životu, zašto toliko mnogo religioznih ljudi Njegovog vremena nije bilo spremno da ga prizna kao Mesiju? Šta to treba da nam kaže o našem današnjem razumevanju proročanstava?

4. Neke priče koje smo proučavali ove sedmice sadrže primere ljudi koji su odbacili Isusa i otvrdnuli prema Njemu. Kako se to moglo dogoditi? Kako da mi izbegnemo da otvrdnemo za Božje pozive danas?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Priče iz Isusovog života pružaju nam važne primere kako treba da na praktičan način započnemo život koji nam Bog nudi. Primenjujući ih u raznim okolnostima možemo se približiti Isusu i prihvatiti darove nade i spaenja koje nam On nudi. Bićemo osim toga sposobni da služimo i širimo ljubav i nadu drugima.

Aktivnost:

Predloziza pojedinačne aktivnosti

Isusa su zlostavljali, ismejavali, nepravredno osudili, mučili, i konačno na strašan način ubili. On je sve to pretrpeo da bi osigurao naše spasenje, ali nam je pružio i primere strpljenja, istrajnosti i trpeljivosti. Razmišljaj o vremenu u tvom životu kada su iskusio nepravdu, bol, patnju ili druga stradanja. Napiši sastav ili pesmu o

tome kako ti je vera u Boga pomogla da izdržiš, razumeš i nadaš se u teškim okolnostima.

Predlozi za zajedničke aktivnosti:

Isus kaže da treba da sledimo Njegov primer u onome što je učinio za svoje učenike (Vidi Jovan 13,15!). Planiraj da obaviš obred pranja nogu u tvom razredu ili u toku bogoslužjenja.

Razmišljaj o onome što je Isus učinio za svoje učenike u toku te noći. Ponovi priču svojim rečima, temeljeći se na tekstovima Svetog pisma i knjige Čeznja vekova.

Trinaesta pouka

Ključni tekst: Rimljanima 13,14.

Učenik će:

Saznati: Shvatiti šta izraz biti obučen u Hrista znači u odnosu na naš zakonski položaj pred Bogom, naš svakodnevni duhovni život i naše buduće telesno zdravlje.

Osetiti: Čeznuti da budemo odeveni u Hrista kao svakodnevnu potrebu, da umremo u Njemu, da živimo Njegovim životom, i da se preobražavamo u Njegovo obličje.

Učiniti: Preobraziti se u Hristovo obličje, naš um i ponašanje da se preobrazu u Božje obličje.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Zakonski, motalno i fizički promjenjeni

A. Kako nas „odeveni u Hrista“ smesta menja, ali i postepeno?

B. Kada će Isus preobraziti naša smrtna tela u besmrtna?

C. Kakav je odnos između metafore o krštenju, umiranju i uskrsenju u Hristu i oblačenju u Hrista?

II. Osetiti: Čeznuti da budemo obučeni

A. Kako se naše čežnje da budemo „obučeni u svoj nebeski stan“ (2. Korinćanima 5,2) ispunjavaju zahvaljujući onome što je Hristos učinio, i sada i onda kada bude došao?

III. Učiniti: Po Božjem obličju

A. Šta treba da učinimo da bismo se obukli u telo Hristovo?

B. Koje promene ponašanja će biti vidljive u našem životu kada budemo živeli Njegovim životom umesto našim?

Sažetak: Biti obučen u Hrista znači ne samo da nas Bog gleda kao opravdane i pravedne sada već da ćemo se, kada svakoga dana budemo živeli Hristovim, a ne našim životom, svakoga dana preobražavati u Božje obličje. Konačno, kada Isus bude ponovo došao, On će nam dati slavno, neumrlo telo koje je primremio za svoje otkupljene.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rasteњу: Odnos sa Bogom nije traženje informacija o Njemu. Radi se o preobražavanju, koje je trajni proces u hrišćanskom životu. Život hrišćanina će postati potpun jedino kada se hrišćanin potpuno preobrazi u vreme drugog Hristovog dolaska.

Samo za učitelje: Budu spreman da nagovestiš, pokažeš i opišeš neke od slika i priča o preobraženju iz svoje kulture. Potraži posebno primere iz sadašnjosti s kojima su vernici upoznati i koje će biti u stanju da prepoznaju. Ti primeri mogu da obuhvate:

Društvene i sportske heroje – priče o brzom uspehu u životu, i tako dalje.

Zatraži od vernika da prepoznaju šta je u svim tim primerima zajedničko i zašto misle da nas privlače priče o preobražavanju.

Početna aktivnost: Raspravljaj o slikama, simbolima, priča o preobražavanju u tvojoj kulturi. One mogu da potiču iz mitologije i bajki, televizije, načina kako se stvaraju heroji u našoj kulturi. Podeli svoje misli io tome zašto smo toliko privučeni pričama o preobražavanju, u pričama, u sadašnjim zbivanjima, u zabavi i sportovima.

Raspravljaj: Koliko je za dobru priču važno preobražavanje i zašto? Kada bi vam bila ponuđena prilika da preobrazite svoj život na neki od načina o kojima smo upravo raspravljali, šta biste izabrali?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Sledeće istraživanje Biblije razmatra tri aspekta preobrađavanja koje je ključno iskustvo u procesu spasenja.

Komentar Biblije

I. Rušilački izbor – novi život (Razmotri tekst u Rimljanima 6,1-6. u razredu!)

Jedan pisac opisuje krštenje kao delo građanske neposlušnosti. Porodica, država, reklame, trgovci nisu više prvenstveni izvor identiteta, podrške i rastenja za novog vernika. Kao takvo, kaže pisac, krštenje je izrazito rušilačka pojava. Svaki put kada Crkva ozbiljno shvati kršenje, što značio onako kako treba, okolno društvo ne može da ne vidi u njemu u najmanju ruku potencijalnu društvenu pretnju.

Kada govori o društvenoj opasnosti, pisac ne misli o politici, o izborima, medijskim raspravama. Umesto toga, on opisuje stvarno značenje izraza „Isus je Gospod“, što znači da niko drugi to nije. Izabrati krštenje znači izabrati građanstvo jednog drugog carstva – drugačiji način života.

Živeti izvan uticaja dominantnog društva nije nikako lako. Ali, to je Božji poziv, na koji smo odgovorili u času svoga krštenja i koji se ponavlja sa svakim novim krštenjem kojemu prisustvujemo. „Tako se s njime pogrebosmo krštenjem u smrt da kao što usta Hristos iz mrtvih slavom očevom, tako i mi u novom životu da hodimo.“ (Rimljanima 6,4)

Uzmi u obzir i ovo: Šta misliš o ovom pohredu na krštenje?

* Koliko je za tebe krštenje važno u procesu preobražavanja u Hristu?

II. Preobraženi život

(Razmotri tekst u Rimljanima 13 u razredu!)

U svojoj priči jedan pisac opisuje kako jedna njegova ličnost govori da je potreba svih nas da se preobrazimo: „Moja tajna je da mi je Bog potreban – da sam bolestan i da više ne mogu sam. Potreban mi je Bog da mi pomogne da dajem – jer više nisam sposoban da dajem; da mi pomogne da budem ljubazan, jer izgleda da više nisam sposoban da budem ljubazan; da mi pomogne da volim, jer sam izgleda postao nesposoban da volim!“

Život sa Bogom mora da unese promenu u naš život, prioritete i delovanja – i On nam je potreban da unese te promene u naš život. Pavle to ovako izražava: „Ne vladajte se prema ovome vijeku, nego se promijenite obnovljenjem uma svojega, da biste mogli kušati koje je dobra i ugodna i savršena volja Božja.“ (Rimljanima 12,2) On dalje raspravlja o tome u 12. i 13. poglavlju Poslanice Rimljanima.

Suviše često, naša evangelizacija se usredsređivala samo da to da ljude dovede do odluke i do krštenja. Međutim, Isus nam je rekao da treba da načinimo ljude Njegovim učenicima (Matej 28,20). Učeništvo i duhovno preobraženje treba da budu trajni deo našeg iskustva u veri. Duhovna praksa treba da postane deo našeg života i deo našeg stalnog rastezanja i preobražavanja u Hristu.

Razmotri i ovo: Na kojim aspektima života osećate posebnu potrebu za Bogom i zašto?

* Koji su to duhovni običaji koji vam mogu pomoći u stalnom duhovnom preobražavanju?

III. Konačno preobražavanje

(Razmotri tekst u 1. Korinćanima 15,49-55. u razredu!)

Isus nas spasava u trenutku kada prihvatimo ono što je učinio za nas svojom smrću. Ne treba da dostignemo određeni nivo ponašanja da bismo mogli da zatražimo taj dar (Uzmi u obzir razbojnika na krstu Luka 23,40-45!). Međutim, Bog nas ne ostavlja tamo gde nas je našao. On obećava da ćemo se promeniti – preobraziti i da ćemo na kraju dobiti potpuno novu i večnu vrstu života kada On bude došao.

Pavle temelji svoje oduševljavanje tim konačnim preobražavanjem na sigurnosti Isusovog uskrsenja. Ako je Isus ustao na novu vrstu života – a On jeste – onda ćemo i mi. Gledajući unapred, Pavle predoseća vreme kada ćemo svi učestvovati u tom novom životu potpuno i večno. „I svi ćemo se pretvoriti, u jedan put, u trenuću oka, u poslednjoj trubi, jer će zatrubiti i mrtvi će ustati neraspadljivi, a mi ćemo se pretvoriti.“ (1. Korinćanima 15,51.52)

Razmotri i ovo: Kako danas možemo biti sigurni u svoje spasenje?

* Kako Božje obećanje da ćemo se preobraziti „u tren oka“ prilikom drugog Hristovog dolaska menja naš odnos prema životu?

KORAK 4 – PRIMENI

Samo za učitelje: Naše iskustvo preobraženja nije samo duhovne prirode. Ono je povezano sa posebnim prilikama, odlukama, običajima u životu. Među ostalima, krštenje je značajan ključni događaj. Podsećati sebe na to vreme u našem životu je dragoceno u ponavljanju našeg predanja i usredsređivanju na našu potrebu za stalnim preobražavanjem. Pričanje tog iskustva drugima na sličan način jača našu veru. Pozovite vernike da razmene svoja iskustva, ali tako da ne ožaloste one koji se još nisu krstili.

Aktivnost: Setite se svoga krštenja! Šta vas je navelo da tu odluku? Kada i gde ste se krstili? U kakvim okolnostima ste se krstili? Kako je vaše hrišćansko iskustvo raslo i nastavilo da vas preobražava od toga vremena? Kada što je više moguće vernika ispriča svoju priču, molite se zajedno, jačajući tu odluku i predanje iz prošlosti.

Pitanja za razmišljanje:

1. Kako biste nekom prijatelju nehrišćaninu objasnili preobraženje o kojemu smo u toku ove sedmice proučavali?
2. Kako ocenjujete svoje duhovno rasteenje?
3. Očekujući svoje konačno preobraženje prilikom drugog Hristovog dolaska, da li mislimo da nije vredno da se usredsređujemo na svoje duhovne običaje, jer i tako nećemo biti savršeni sve do Hristovog dolaska? Zašto da i zašto ne? Kako da uravnotežimo težnju da živimo verno sa shvatanjem da imamo sadašnje i trajne nedostatke?

4. Koliko nam je metafora o „oblačenju Hrista“ korisna za razumevanje preobražavanja u Hristu? U kojoj meri je ona ipak nedovoljna i nepotpuna?

5. Šta nam to znači da smo sredstva za preobražavanje u svojoj društvenoj zajednici?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Preobraženje je nešto što doživljavamo u malim obrocima svakoga dana i nešto o čemu možemo govoriti s drugima; međutim, to su samo blede slike onog preobraženja koje nam je Bog obećao. Mi treba da se trudimo da prepoznamo tu vrstu preobraženja u svom svakodnevnom životu i da tražimo način da to iskustvo podelimo s drugima u svojoj okolini.

Aktivnost:

Predlozi za pojedinačne aktivnosti:

Pokušaj da objasniš prijatelju, pismeno ili usmeno, osećanja koja si osetio u jednom od spomenutih događaja:

1. Posle jednog radnog dana ti se tuširaš i oblačiš novu odeću. Kako da opišeš osećanje svežine i obnavljanja snage?
2. Kada opaziš da proleće menja prirodnu sredinu oko tebe: Šta za tebe znači videti kako se svet oko tebe preobražava u tom smislu?
3. Dok posmatraš decu kako rastu: Na koji način je to rasteње slično duhovnom rasteњу?

Predlozi za zajedničke aktivnosti:

Pripremi „veće preobraženja“ za vernike tvoje crkve. Pozovi ključne vernike da učestvuju u programu i dogovori se sa odgovarajućim vernicima da im pruže podršku. Moguće aktivnosti treba da obuhvate odgovarajuće zdravstvene preglede ili lečenja, savete o oblačenju, ili zamenu odevnih predmeta, besplatno friziranje i druge ulepšavajuće aktivnosti, zdrav obrok i učestvovanje u nekoj novoj aktivnosti ili veštini. Sve te aktivnosti treba da budu besplatne. Završi program kratkim duhovnim razmišljanjem o temi „preobraženja“ onako kako je predstavljena u ovoj pouci.

Preveo s engleskog: Milan Šušljic

Prevod završen: 10. januara 2011.